

Expedice **SKANDINÁVIE 2012**

10.5. - 7.9.2012

(4 měsíce, přesněji 17 týdnů a 2 dny, což vychází přesně na 121 dní)

JANA A DIETMAR

O tom, jak jsme projeli pěkný kousek světa a přitom si užili severského léta

Trasa našeho putování:

Polskem, Pobaltím, východem Finska k severu, potom přes východ Norska, Nordkapp a Lofoty do Švédska. Nejdlehlším místem Evropy (národní park Sarek), pak podél východního pobřeží k jihu, zatočit to k jihozápadu Švédska a přes Dánsko a sever Německa pomalu zpátky domů...

Skandinávie. Ryzí, čistá a nedotčená příroda, kam jen oko dohlédne. Průzračná jezera plná ryb, hluboké lesy, majestátně se tyčící hory, hluboko zařezané fjordy, záhadné mokřiny. Stáda sobů, plaší losi, hub a borůvek všude co hrdlo ráčí. Stanování povoleno. Ohníčky povoleny. Bílé noci, půlnoční slunce. Za polárním kruhem lišejníky a arktické bobule. Pitná voda přímo z jezera. Nepřelidněno, vlastně naopak. A když už lidé, tak přátelští a k přírodě ohleduplní. Nezvykle štedrá a vstřícná turistická státní politika...

Zkrátka, pro rybáře, turisty a milovníky přírody ráj... Ráj??? No ano, najde se i pár negativ: třeba kvanta naprosto otravných a neúnavných komárů a takové léto-neléto... no a pak ještě ty místní ceny...:-(. Ale prý se vyplatí přivřít očko ;-)

Tohle je tedy Skandinávie? Možná. Takto ji známe z doslechu. Ale jak je to doopravdy? Co chybí, co přebývá? Co je pravda a co jen povídačky?

Nejlepší je vždycky přesvědčit se na vlastní oči.

Tak pobalit, a jedeme! Dobrodružství vstříc!

NULTÁ KAPITOLA PŘÍPRAVY NA CESTU VRCHOLÍ (KVĚTEN 2012)

To chystání se je vždycky trochu chaos a o nervy. Máme všechno? Nemáme toho zbytečně moc? Jednu chvíli se prostě musí říct – A DOST!! Co máme, máme a zbytek se poddá. Jedem!

▼ Dášenska je smutná. Tuší správně, že nás pěkných pár měsíců neuvidí.

▼ Kufr auta je pěkně nacpaný. I ten Becher se nakonec vešel, tak snad máme vše ;-)

▲ Neboj, holka naše milovaná, uteče to jako voda a máš nás zpět, to slibujem!!!

Ráno dne 10. května 2012 podle plánu usedáme do naší Mazdičky, motor zavrčí a - jedeeem! Dobrodružství volá!!!

1. KAPITOLA MAZURSKÁ JEZERA – MIKOLAJKI (POLSKO)

10.-11.5.2012

Jezerní oblast, známé rekreační místo. Je tu opravdu krásně, ale jsme tu brzy. Ještě je před sezonou. I místní Vikingové ještě spí... Vodácká túra přes jezera propojená kanály se tak odkládá na někdy příště... dáme si aspoň malou procházku, nějakou tu místní lahůdku – pirohy, ryby prý přímo z jezera a pivo ještě za „normální“ cenu. A ráno fičíme dál...

Ta mrška daleko zavřená nedojela

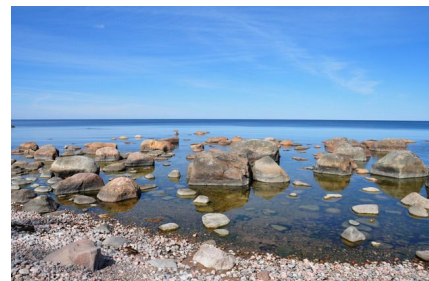
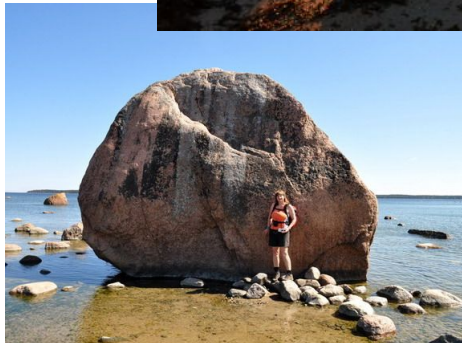
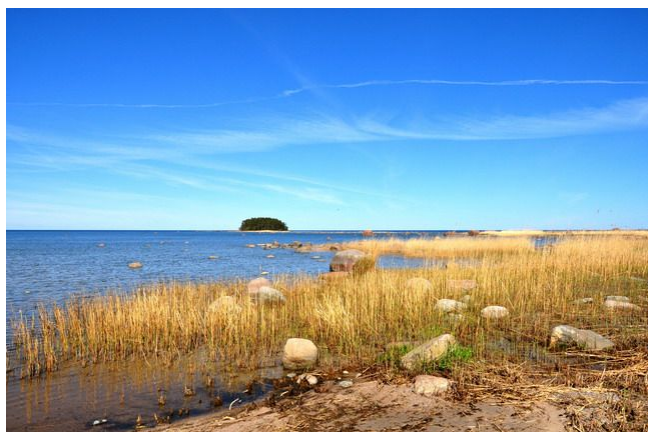
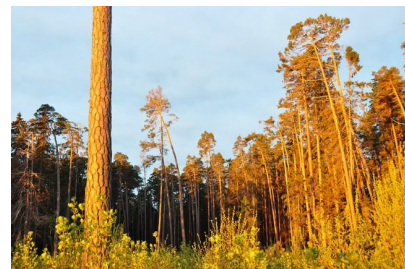
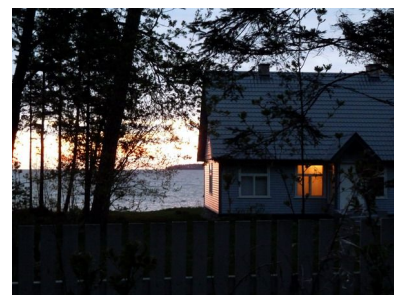
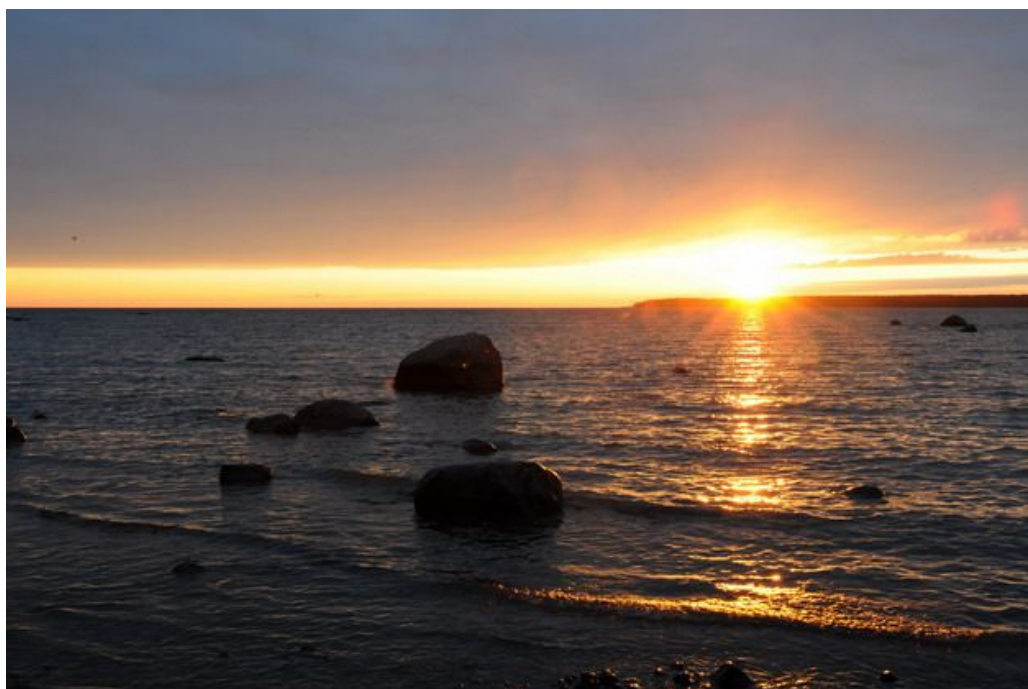
2. KAPITOLA

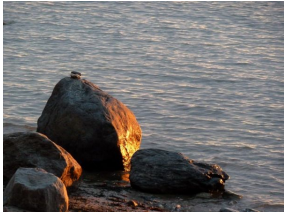
NP LAHEMAA (ESTONSKO)

12.5.-17.5.2012

Národní park na severu Estonska je nevelký, ale má co nabídnout. Úchvatný východ slunce nad mořem, obří bludné kameny, tajemné rašeliniště, rybářské vesničky, pohostinní lidé... a jako prémie navíc majestátní los, který nám ve čtyři ráno zkřížil cestu... (Na fotku sice nepočkal, ale zapomenout se už nedá...) Zůstali jsme pár dní a je tu tak krásně, že je dost možné, že to nebylo naposled...

V ESTONSKU
*je prostě krásně,
to je bez diskuse...*

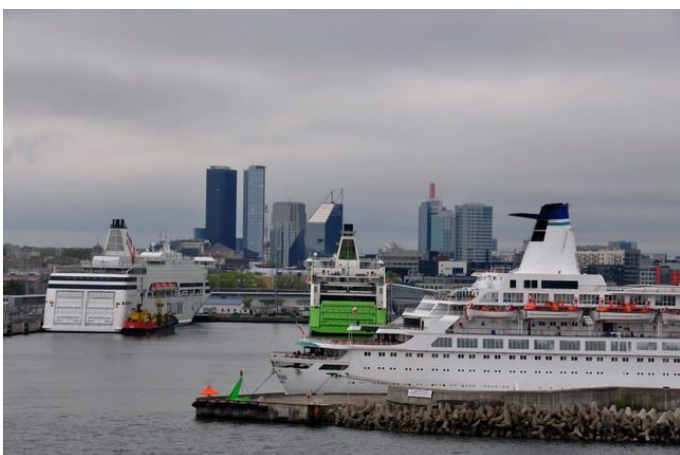
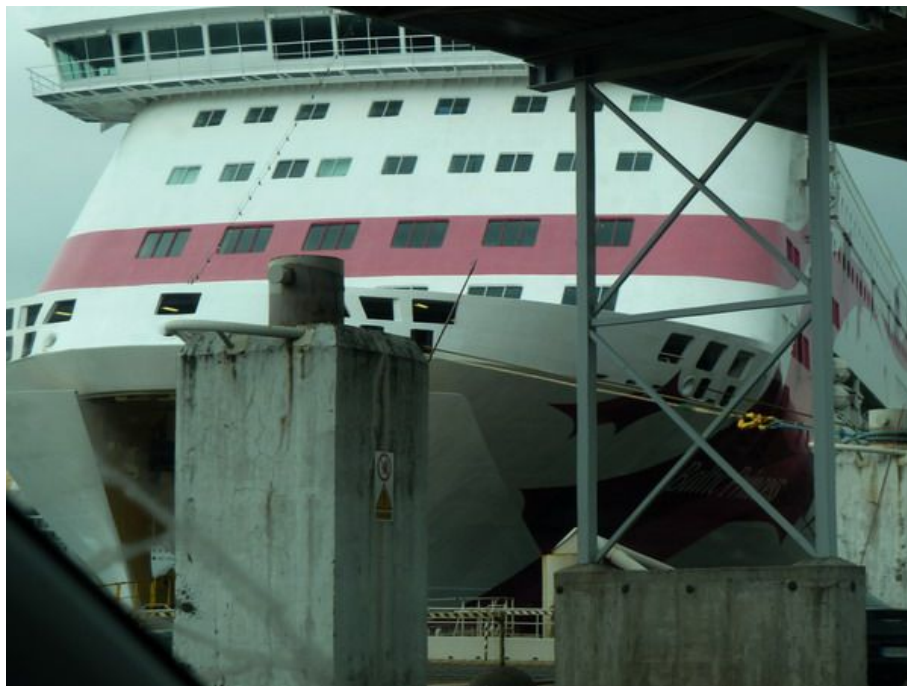

3. KAPITOLA

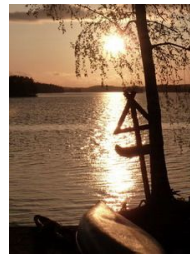
TRAJEKT TALLIN - HELSINKI (ESTONSKO - FINSKO)

17.5.2012

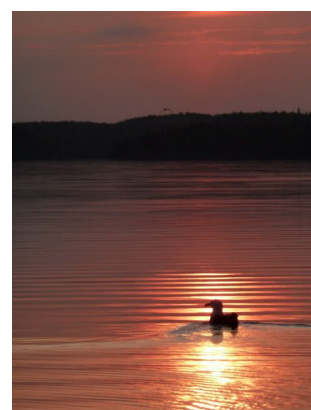
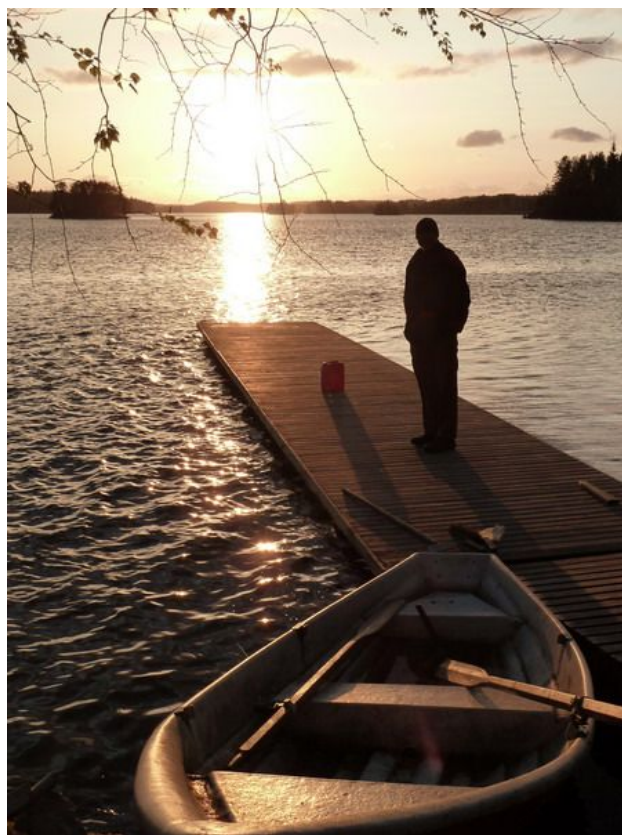
Když se nám konečně povedlo najít v tom chaosu v přístavu kasu s lístky na loď, bylo vyhráno. Dál šlo vše hladce, obrovská luxusní loď nás spolkla a po pár hodinách plavby jsme byli zas bez úhony vyplivnuti na protějším břehu. I rybu perníkové chuti jsme přežili! Hurá! A jsme ve Finsku!

4. KAPITOLA SUOMIJÄRVI – KEMP „U KIMMA“ (FINSKO) 17.-21.5.2012

Jaký dobrý duch nás asi vedl, když jsme úplnou náhodou (?) pozdě večer konečně narazili na malinký zapadlý kemp kdesi uprostřed jezerní oblasti u Mikkeli? Ještě je sice oficiálně zavřeno, ale svérázný „šéfik“ Kimmo už místo s přáteli připravoval na sezónu... Nádherná atmosféra nás vtáhla a z jednoho nouzového přenocování se stalo několik báječných a nezapomenutelných dní... pozvání k posezení v „hnízdě“ nad nočním zrůžovělým jezerem za křiku kuiky, lekce kajakování, k ochutnání losos uzený v ohni a od Markka porce zaručeně jedovatých (!) lahodných hub ;-), pravá finská sauna, ale hlavně báječní lidé. Kimmo, jeho přátelé i jeho „předsezónní“ stálí hosté, všechno to lidé „se srdcem“... znova děkuju, vám všem, přátelé. Finsko je pro mě prostě srdeční záležitostí, a je to i vaší zásluhou! ...

▲ Jedovaté houby na jedlý způsob - Markku umí! ;-)>

A zde končí krátký příběh naší milé Becherovky...

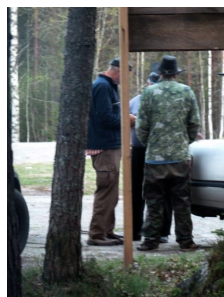
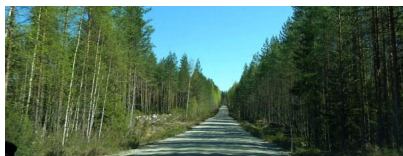
KIMMO, tak na zdraví, a děkujeme: KIITOS!!! >

5. KAPITOLA PRVNÍ NOC V PŘÍSTŘEŠKU aneb TÁBORNICKÝ LUXUS PO FINSKU (FINSKO) 21.5.2012

Ouha! I když máme detailní mapu a instrukce od nových finských přátel, najít, kudy do národního parku u ruských hranic není nic lehkého. Silničky stěží sjízdné, víceméně pustina a noc na krku. Ale my jsme štěstka! Nacházíme báječné místo na přespání a prvně se tak seznamujeme se zařízením pro turisty, které bere svou velikostí dech. Obrovský dřevník plný polínek vybavený pilou i sekerou.

Voňavá kompostovací toaleta („splachuje“ se kůrou). A dokonce i toaletní papír! Přístřešek na přespání a ohniště s grilem. A to vše v krásné přírodě, k dispozici pro každého a úplně zadarmo! (A když tedy pro každého, tak i pro „Prafiny“, co se tu stavili grilovat cestou z hub. Ošetřili jsme jednomu z nich oko a oni nám pyšně na oplátku ukázali kufr auta plný „úlovku“. No tohle? Zas ty jedůvky!)

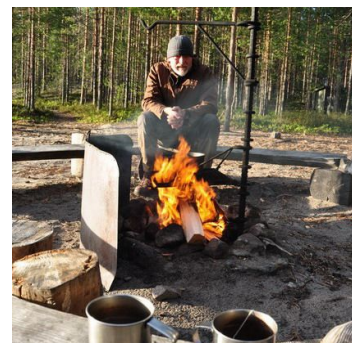
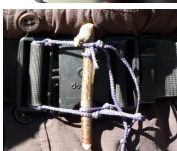
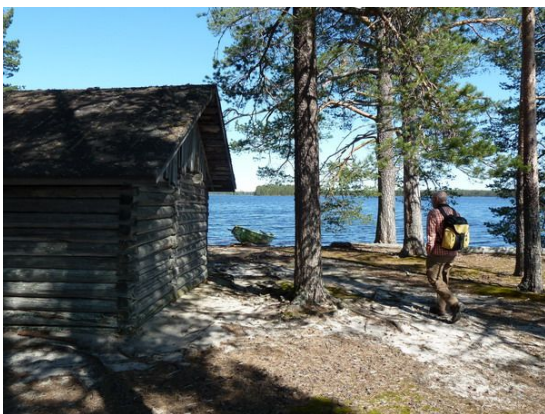
Z pelíšku byl krásný výhled na řeku a stromy vyzlacené nočním severským sluncem

6. KAPITOLA NP PATVINSUO (FINSKO) 22.5- 30.5.2012

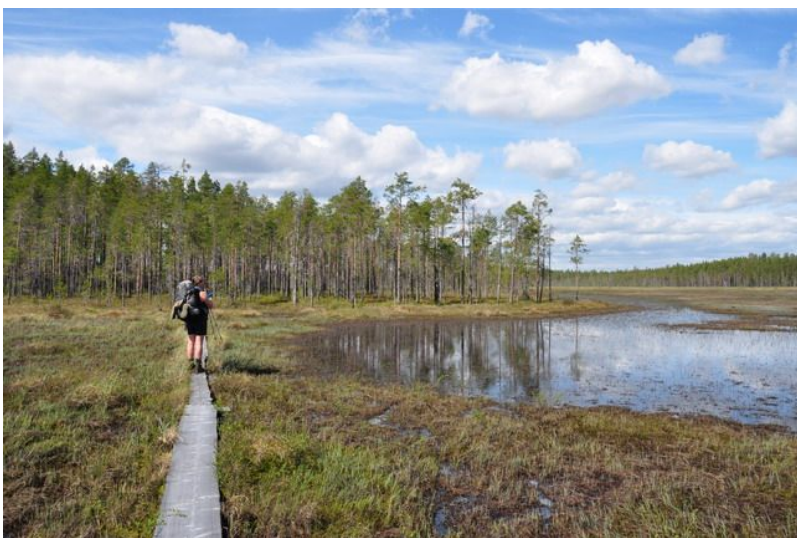

Národní park ještě pospává, na tábořícím místě nacházíme jen Němce Rainera s motorkou. Druhého dne kupujeme mapy v íčku a pak podnikáme několikadenní túru po okolí. Jsme tu víceméně sami. Náladu nám nezkalí ani prasklá přezka u Dietmarova báglu. Počasí je výborné a báječných tábořišť je tu celá řada. Uprostřed bažin. U jezera. Nad řekou. U ptačí věže. Pozorujeme ptáky, chodíme po prknech a pijeme hnědou čistou vodu z rašeliňšť. Trefíme se do střeleckého armádního dne a musíme se vracet. Poznáváme ručkovací přívoz přes říčky a začínáme si utvrzovat pravidlo, že když už turista, tak Němec. ;-). Ještě obejdeme i menší jezero a pak zas o dům dál...

PATVINSUO

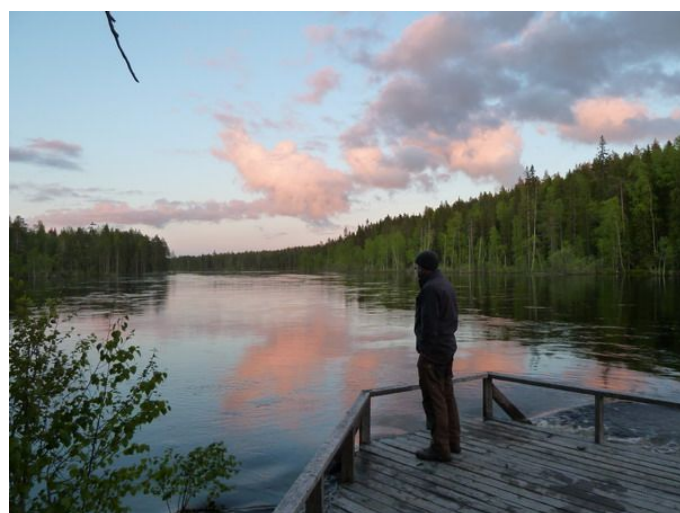
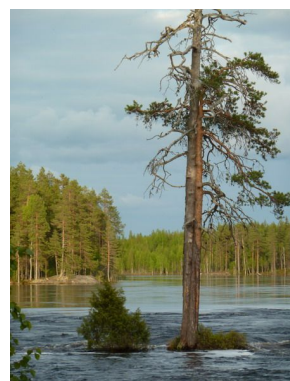
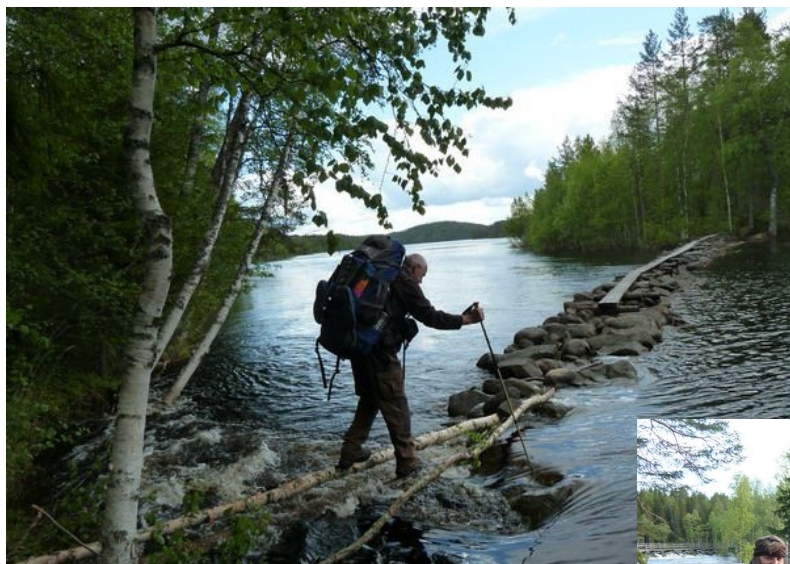

7. KAPITOLA RUUNAA (FINSKO)

31.5- 8.6.2012

Prší a poprchává. Poprvé jsme použili velký stan, a asi i naposledy. Máme luxus velkého „obýváku“, ale zároveň jsme uvězněni. Mokrý stan prostě nesbalíme. A to už jsme ho museli postavit na kempovém volejbalovém hřišti, jinak se nevešel! Je tu ale krásně (Markku měl recht), rybáři si rochní, voda metr nad normál. Projdeme si mostík, naučnou stezku, polozatopená prkna, pozorujeme rybáře a kajakáře. Grilujeme. Je nám dobře. Když ale konečně vysvitne sluníčko, radostně ho vítáme. Sbalíme konečně uschlý stan a s malým „kolegou“ a ruksaky si obcházíme značený okruh. A hned je to jiná. Nádhera! Prakticky bez lidí, komáři zatím nesmělí, tábořiště připravená na sezonu. Objevujeme i nový – „třilodkový“ způsob přívozu. Je to zábavné: kdo má na své straně loďky dvě, má to dobré, převesluje. Kdo jen jednu, musí ji vrátit zpět, takže zkrátka vesluje třikrát!!

RUUNAA - trénujeme na komáry

8. KAPITOLA NP KOLI

(FINSKO) 9.6.- 12.6.2012

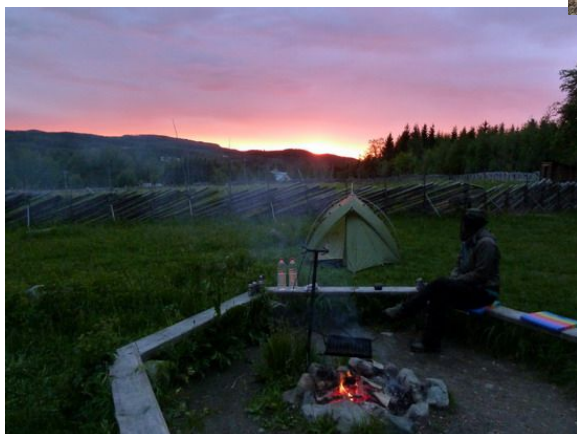

Že nemají ve Finsku hory? To jim raděj neříkejte. Nad jezerem Pielinen jsou skály, v zimě se tu i lyžuje a kdo z Finů sem aspoň jednou za život nezavítá, ten prý není vlastenec...

I když se nám podařilo koupit si šikovné moskytiéry a spreje, komáří útoky zesílily natolik, že rada „ignorovat“ zněla docela provokativně. My se snažili, ale kéž by nám oplatili stejnou!

Výhled na obrovské jezero plné ostrůvků byl úchvatný, třídní túra jakbysmet. Poprvé jsme jedli vlastnoručně ulovené ryby! No dobrá, rybičky, ale i tak! A ten západ slunce!

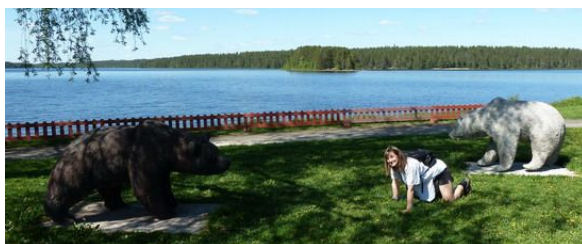
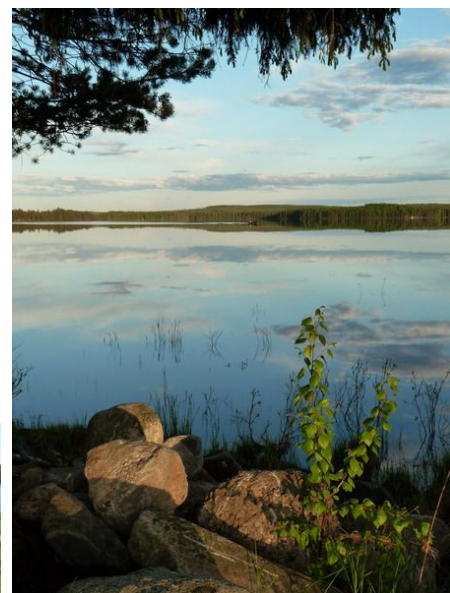
Ale komáří a změna počasí nás přemluvily, že stačí a že je čas změnit vzduch. My se na to vyspali ve zrušeném kempu, a šli jsme na to chytře, s fištrónem. Či jak jinak nazvat spaní ve stanu a pod střeškou? ;-)

9. KAPITOLA KEMP U KUHMO (FINSKO) 13.6.- 15.6.2012

Za městem Kuhmo (čti Kuhmo) jsem si odpočali v kempu. Na recepci nás obsloužila krásná ohnutá babička se zářivým rošťáckým úsměvem, jazyky znát nepotřebovala, má své triky! Ukázali jsme na papíře na správnou větu, a bylo to. Tak, a teď na nákupy! Přezka k Dietmarovu ruksaku byla moc důležitá, pirohy a zmrzka ale jakbysmet! Posvačili jsme uzenu rybu v parku u jezera pod rudolistou břízou, ve společnosti skoro živých medvědů. Příjemné místo. A cestou dál jsme pak vypili kafe a snědli palačinku u „Tichých lidí“. Proč mají na hlavě drn a nosí slušivé modely ze sekáče, to nám tedy neprozradili. A prý to neřekne ani autor. Asi sám neví. Že by se tak líp prodávalo to kafe a palačinky? Ale milé to bylo. A čistounké wc se tu „splachuje“ hoblinkama!

10. KAPITOLA NP OULANKA - KARHUNKIERROS (FINSKO) 15.6.- 26.6.2012

Kdo si chce vyzkoušet bezpečně a pohodlně trek divokou přírodou, pro toho je KARHUNKIERROS - Medvědí stezka jako stvořená. Populární dálková turistická trasa (80km) je výborně značená, vede ryzí přírodou a přitom je o pohodlí a bezpečí turistů dobře postaráno díky síti různě vybavených tábořišť podél trasy. Vše zdarma a pro všechny. Bytelné sruby k přespání jsou vybavené dokonce plynem a o noclech v nich je zájem. Mnozí turisté tu mají zjevně premiéru, je jisté, že turistika teď „frčí“. Naštěstí je ještě před sezonou a opravdové návaly se tu nekonají. Jdeme od Hautajärvi směrem k lyžařskému středisku Ruka, cesta vede značně různorodým terénem. Procházíme podél velké řeky, občas ozdobené visacími mosty, stoupání do kopečků je zas často vylepšené dřevěným schodištěm. Mokřiny překonáváme po prknech, či se brodíme v kalužinách a překračujeme kořeny. Vidíme prvního soba s červeným obojkem a později dalšího, matku s mládětem. Jeden se pak pásl přímo na říčním ostrůvku! Na noc si pokaždé stavíme stan a za sucha posedíme u ohně. Škoda, že už je do noci světlo. Občas máme společnost. Jsou tu Němci, sympatická finská dvojice, další Fin nám dává ochutnat losího masa, které nosí jako medailon na krku... Bývá dost zima a pak i poprchává, ale je to tu jedna nádhera. Před Rukou se skály vzepnou opravdu vysoko. Oblast je odlehlá, začátek a konec trasy spojuje ve všední dny 1x denně autobus. Kromě pátku 22.6., to je Svátek slunovratu a to pak 3 dny nic nejede. No že my se trefili?!!! Bingo! Tak jsme se nakonec vydali těch 80 km zpátky k autu zase pěšky. ;-) Ono to stálo za to.

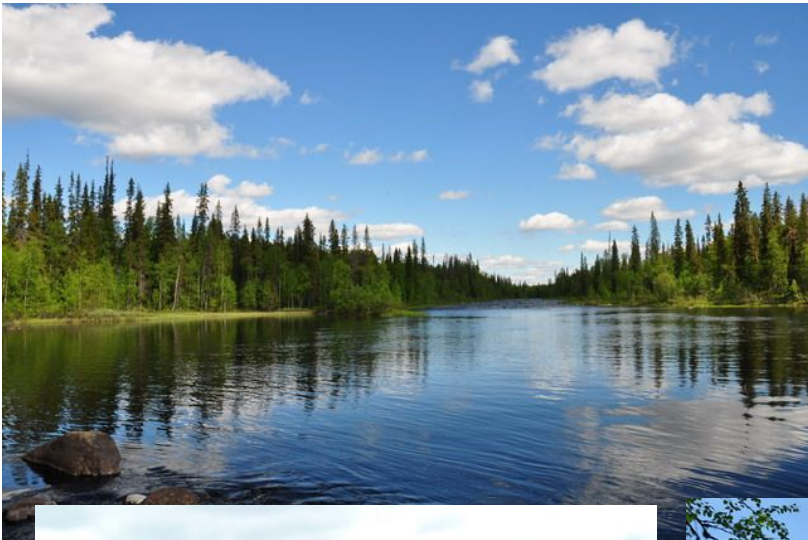
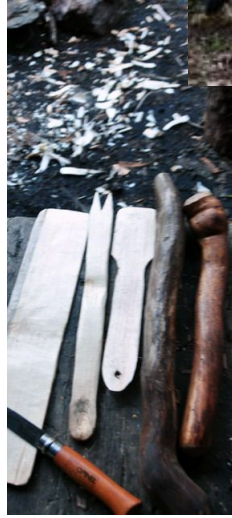

KARHUNKIERROS „MEDVĚDÍ STEZKA“ v NP OULANKA

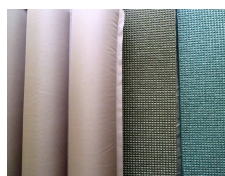
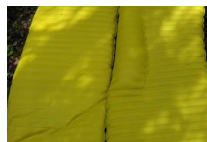

**Národní
park
OULANKA**

11. KAPITOLA ROVANIEMI

(FINSKO) 26.-27.6.2012

Na Medvědí stezce nám začaly zlobit nafukovací matrace. Můžeme si troufnout na drsný sever řádně nepodizolováni? Raděj jsme to neriskli a zamířili ještě na nákupy do civilizace. Do města Rovaniemi jsme dorazili nad ránem. Přibrzdili jsme u liduprázdné Santovy vesnice a pak, jistě jakýmsi zákeřným civilizačním virem nakaženi, jsme se stavili u Meka. Podbízel se záchodkama a otevírací dobou tak, že jsme tu pak ráno ještě i posnídali. Pak jsme už jen rychle koupili ty matračky a radši prchli zas z města ven. Kam by to vedlo dál? ;-)
No ano, a taky si musíme začít zvykat, že už jsme (a dlouho zůstaneme) za polárním kruhem a že tím pádem na silnici občas předjíždíme třeba i naprosto pohodové soby! (když se tedy nechají ;-)

**Když potká sob soba?
Správně – většinou
zablokují silnici 😊**

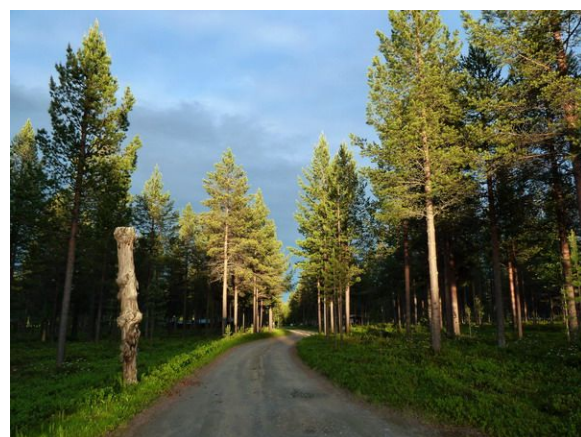
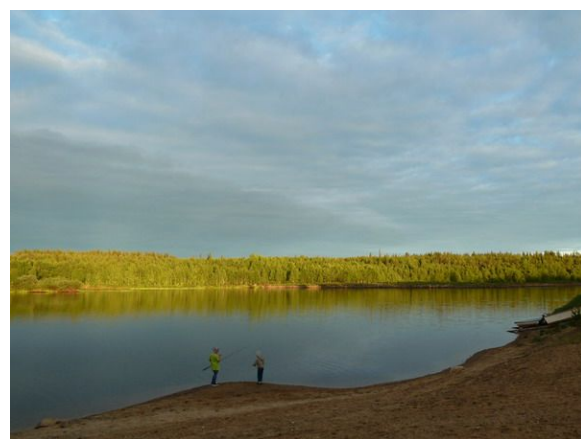
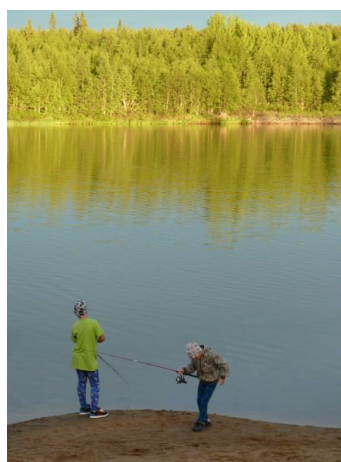
12. KAPITOLA

KEMP VAJUSUVANTO

(FINSKO) 27.-29.6.2012

Po dlouhé túře v Oulance máme chuť si trochu odpočinout. Umýt se, vyprat, válet se chvilku. Ale najít útulný a pohodlný kemp podle našeho gusta není snadné. V Rovaniemi ne! A tak míříme dál na sever. Takhle něco klidného, někde stranou, třeba u pěkného jezera... Nakonec jsme zakotvili v jednom takovém úplně zapadlém kempu kdesi kus od cesty. Prostý, ale podle přání překrásné místo u jezera. Žasneme: Jak to, že tu není ani noha? Jen škoda, že se tak ochladilo. Brrrrr! Mají tu jen otevřenou kuchyň, takže vaříme a jíme nabalení „jako cibule“. U jezera rybaří rodinka se čtyřmi synky (přece nejsme sami), prádlo se suší ve větru na šňůře, my hodujeme maso(!) a poté, co zaplatíme (nebojte, paní ;-)) na další noc, děláme si malou procházku v nádherném zlatém nočním slunečním svitu.

13. KAPITOLA

KEMP U INARI

(FINSKO) 29.-30.6.2012

Po dvou dnech psího počasí se udělalo tak krásně! Skoro nás mrzelo, že jsme ještě den dva nezůstali. Ale máme sbaleno a dobrodružství čeká! Stavujeme se v návštěvnickém centru pro Národní park Urho Kekkonen a důkladně se tam vybavujeme mapami. „Zlatokopecká vesnička“ poblíž je moc umělá, aby zaujala. Hledáme, jak se dostat až k parku, ale je to vsutku tvrdý oříšek! První pokus nevyjde. Cesta je tak špatná, že se po dobré hodině jízdy úplně pustinou radši vrátíme. Fakt to nejde. Co teď? Rozhodujeme se přespat v kempu nad obřím jezerem Inari a tam si vymyslet nad mapou náhradní plán. Tak, a rozhodnuto: ráno to zkusíme pro změnu přes městečko Ivalo, směr Murmansk, cíl - pohraniční Raja-Joosepi. To by bylo, abychom se do toho parku někudy nedostali! A teď pojíst tradiční finskou hrachovku, zas pokoukat to nádherné noční slunce, a spát!

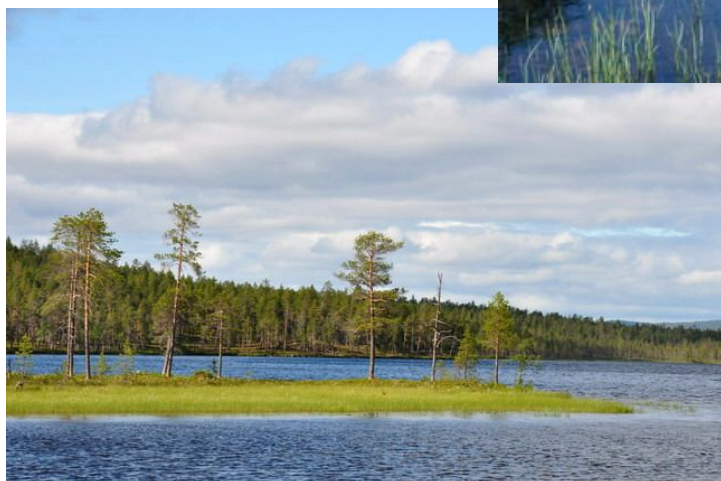
14. KAPITOLA

NP URHO KEKKONEN

(FINSKO) 30.6.2012 – 4.7.2012

Obrovský národní park na hranici s Ruskem je zvláštní tím, že na většině území nejsou trasy nijak značené, cestu si musí každý hledat sám. V průvodci se praví: Mapa, kompas a zkušenosti s broděním řek jsou tu nezbytné. Takže jen pro pokročilé, prostě vyšší dívčí. Nám dalo dost zabrat jen dostat se na „start“ v pustině. Tedy, hlavně autíčku. Ale hurá, zvládlo to! S batohy pak zkusíme jít napřed západně podél řeky, ale je tolik vody, že se na druhý břeh nedostaneme. Musíme se dva dny vracet. Pak ještě zamíříme k jihu. Nádhera! Jezero je rudozlaté a my si to představení chceme užít naplno. Plni optimismu uléháme k spánku jen pod stříškou. Ovšem, už ve dvě v noci nás komáři opět zaženou do osvědčeného stanu. (Už ho postavíme za chvíli s prstem v nose, a snad i potmě, kdyby tu nějaká byla!) Další den je pěkná kosa a my se ztrácíme v bažinách. Ne doopravdy, máme GPS. Ale bylo by to snadné! Když jsme zpátky u auta, objeví se tu vyděšená mladá Švýcarka. Chce jít sama do pustiny, ale ztratila se už cestou od autobusu. A nemá ani stan a zdatně taky moc nepůsobí... Jsem vlastně ráda, že se nakonec rozhodla stopem vrátit do civilizovanějších a značených částí parku. Přeceňovat vlastní síly, z toho by tu mohl vyrůst pěkný průšvih...

NP URHO KEKKONEN

15. KAPITOLA V SÁMSKÉM MUZEU (FINSKO) 5.7.2012

Inari je obrovské jezero, ale taky „městečko“, kde je íčko, prodejna sámských suvenýrů a sámské muzeum. Sámové jsou Laponci, co si změnilo jméno. Jsou docela zajímaví, žili vždy kočovně a v souladu s přírodou a neměli to nikdy lehké. Chovali soby, rozlišují 8 ročních období, mají svůj jazyk s háčky a čárkami jako čeština a dokonce i svůj parlament. Dnes je živí sobi a suvenýry a protože mají právo víc než druzí, ne všem se to líbí. A těch muzeí není málo – evidentně je to dnes in... Člověk si prostě nemůže nevzpomenout na známý „konzerví“ vtíp. Tak napřed útlak a teď adorace do nebes? Proč jen mají lidi sklony pořád něco přehánět? Ale jednou si nějaké takové muzeum prohlédnout, to za to rozhodně stojí. Ono je po prohlídce opravdu nad čím přemýšlet.

▼ A po kulturním obohacení práci a mycí kempová pauza

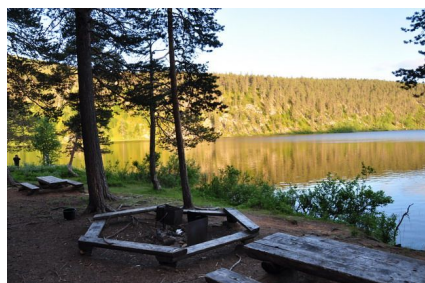
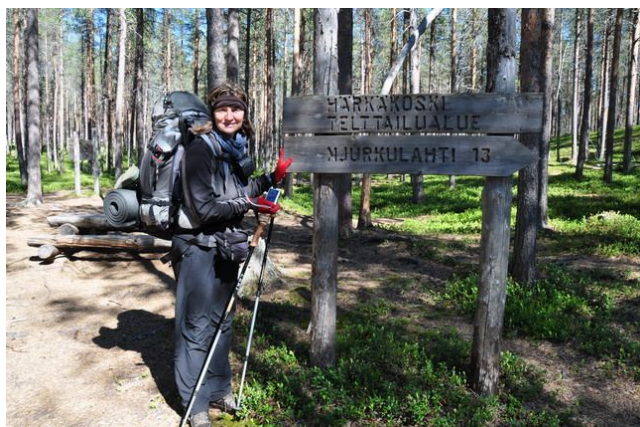

16. KAPITOLA NP LEMMENJOKI (FINSKO)

5.7.2012 – 11.7.2012

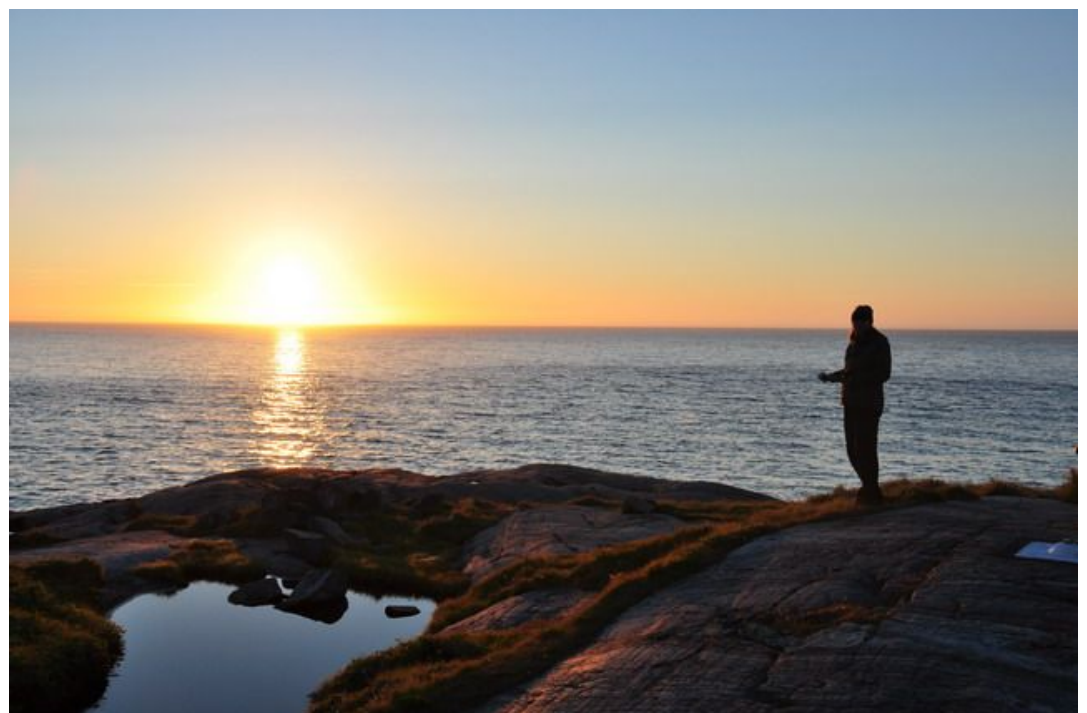
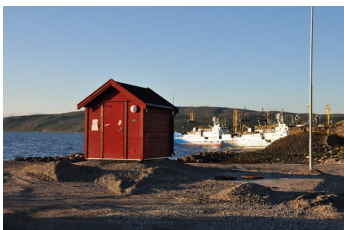
Zlatá horečka zasáhla i Finsko. Opravdu! A najdou se tu místa, kde si můžou turisté i dnes za peníze „zarejžovat“ v potoce.. no tedy nevím, kdo vlastně rejžuje... ;-). Ale národního parku Lemmenjoki se to netýká, tady je zlatokopectví pravé. I když místní „Klondike“ zažil vrchol své slávy ve 40. letech 20. století, dodnes se tu v malém zlato skutečně těží. My jsme si trasu podél řeky, kolem vodopádu a přes místní horu obešli pěšky, ale dá se i využít služeb sámské vodní dopravy a nechat se přivést na dlouhé loďce. I tak tu nebylo přelidněno, spíš ani noha (ty miliony komárůch se ovšem nepočítají:-)) A ta krása! Les tu byl plný nádherných samorostů, viděli jsme velké létavé ptáky a „chlebíčkem“ oslavili Dietmarovy narozeniny . Připsali jsme si tu k dobru i jedinou noc za celou výpravu „uvnitř“ - té chatě se nedalo odolat! Jo, a přívoz přes řeku tu mají „ručkovací“ a z hory byl nádherný výhled. I sob se přišel podívat! Pravda, museli tu postavit kamennou mohylu, aby bylo patrné, kde dělat vrcholové fotky... ale záleží na tom? A taky jsme tu snad poprvé za celou dobu potkali Čechy. Jen kousek od parkoviště a byly jich hned tři plné autobusy ;-)

17. KAPITOLA KIRKENES A JAKOBSELV (NORSKO) 12.-13.7.2012

Rozloučili jsme se s Finskem. Přirostlo nám k srdci i víc, než jsme čekali. Norsko nás přivítalo důstojně, hned první fjord udělal velký dojem. Navštívili jsme přístav Kirkenes, který kdovíproč náš knižní průvodce „pomluvil“ jako nezajímavý, vyměnili si norské kačky, při nákupu trochu utrpěli šok z místních cen a pak si dopřáli fakt nevšední výlet na jeden z „konců světa“, brutálně zapadlé, ale stejně brutálně ostře střežené místo na norskou ruskou hranici. Být na mušce ozbrojených ruských pohraničnicků je zvláštní pocit! Krotké lišky tu u silničky dávaly vychovaně „dobry dlouhy polarni den“ ;-) a auto brblalo, že není žádný teréňák... Ovšem – takhle krásná noc se neprožívá často! Pověstné půlnoční slunce zlatě a růžově zářilo až do rána! Nepopsatelná a nezapomenutelná nádhera!!!!

18. KAPITOLA VADSO a VARDØ (NORSKO) 13.-14.7.2012

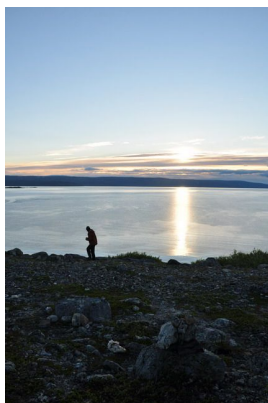

A ještě východněji! Úplně nejvýchodněji! Je to tu skutečná pastva pro oči. Norové se neomezují jen na červenou a žlutou, jejich domečky rozesté podél fjordu září ve sluníčku všemi barvami duhy a působí tak nějak pohádkově, jako od Barbíny! Kempů tu ovšem moc není. Poslední šancí je Vadso. Aha, tak taky nic. Rozfoukalo se a dost drsně přituhuje, představuje se nám právě arktické klima. Nakonec si na noc najdeme plácek jen kus od silnice na úplně pustém pobřeží. A máme hned i návštěvu. Zvědavky ovečky! Ráno se radujeme, my neumrzli!! Pokračujeme do městečka Vardø, nejvýchodnějšího bodu Norska. Panuje tu zvláštní polozakletý duch. Racci a rozpadlé doky v přístavu, opuštěné pestré domy a mezi nimi namíchané ty pečlivě opravené a zjevně obydlené. Poetika, pro fotografa ráj. Prý to tu ožije, když přijede trajekt. Ale jinak po pravdě – zapadákov... A jak se tu žije lidem? Netušíme, ale jeden v americkém starém fáru už z toho poklidu asi zcvoknul. Jezdí po místních dvou ulicích chlubivě sem a tam a sem a tam ...jen to má tu vadu, že tu vlastně není, kdo by ohromeně žasnul...

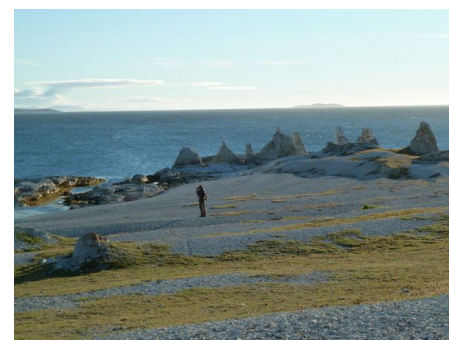
19. KAPITOLA BÍLOU NOCÍ K NORDKAPPU (NORSKO) 13.-14.7.2012

Míříme na západ. Naším cílem je nejsevernější cíp Norska zvaný Nordkapp. Teď je pravý čas pro ty, kdo ho chtějí vidět v půlnočním slunci a tato šance přitahuje mnohé. Plné jsou nejenom silnice, ale k naší smůle i kempy. No ale nevadí. Jede se dál. Právě na půlnoční slunce máme dnes štěstí. Je to nádhera. Karavanisté už zaparkovali podél cesty a spí, silnice se uprázdnila. Krajina se vybarvuje k neuvěření. Úplná pohádka! Už to známe, ale opět jsme okouzleni. Čas od času stavíme a obdivujeme skaliska, kaňony, řeky, fjordy, vše zalité měkkou září. Na jednom z krásných vyhlídkových míst přímo nad fjordem pozdně a velmi „norsky“ povečeříme. Jíme místní Lapskaus a k tomu „babiččiny“ jako papír tenké křupavé chlebičky, ty jsou naší vášní už od Kirkenes! Pak nás ještě zláká procházka ke kaňonu. Jdeme. Prostě, spát je v té kráse škoda.

20. KAPITOLA **TROLLOVÉ U LAKSELVU** (NORSKO) 14.7.2012

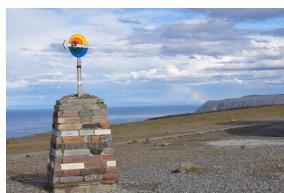
Noc je krásná a zlatorůžová a my jedeme a jedeme. Už z ní moc nezbývá. Nádhera, ale protáhnout nohy by nám bodlo. Asi ve čtyři ráno se za městem Lakselv necháme směrovkou pozvat do království trollů. Procházka nás zcela ohromí, odbočky nelitujeme. Tohle je ale opravdu zážitek! Skály těch nejbizarnějších tvarů a barev, hučící divoké moře, a ono už vychválené noční sluníčko tu podívanou ještě podtrhuje. A v tuhle hodinu bylo všechno jen naše! Dobrá, Holanďané spící v autě na parkovišti se nepočítají a stádo sobů pasoucí se poblíž bylo vítané. Velmi pozitivně naladěni a časnou procházkou občerstvení pokračujeme dál podél pobřeží. Až teprve po poledni to zalomíme a na trávě u auta si zaslouženě a sladce schrupneme.

21. KAPITOLA NORDKAPP

(NORSKO) 15.-16.7.2012

Nordkapp – nejpoblárnější cíl návštěvníků Norska. Míří sem houfně. V karavanech, na kolech. Autobusy i stopem. Nebo autem, jako my. Jsme zvědaví, ale i trochu skeptičtí. Uvidíme lyrické místo „s duší“, nebo spíš plochý komerční „cirkus“ pro nejširší masy? Nejsevernější místo Evropy je opravdu odlehle. Musíme podél pobřeží, dlouhými tunely i po tenkých silničkách skrz kamenité hory. Zaplatíme masné vstupné a ... a jsme tu!!! Obří parkoviště, dlouhá budova s restaurací, suvenýry, venku nad útesem u typického symbolu Zeměkoule je našťestí zrovna jen pár lidí. Krásně se na focení postřídáme a ještě vidíme i nad skalisky duhu... Kafe tu mají drahé, ale to je v Norsku normální. A stačilo, jedem dál. A celkový dojem? Podle očekávání. Žádné hluboké pocity se nedostavují. Vlastně existuje tolik krásnějších míst! Ale reklama udělá svoje a lidé prostě chtějí vidět právě tohle. Nakonec, i my chtěli - jednou. A jsme rádi, že na těch „neslavných“ nádherných místech je pak boží hluboký klid... všichni jsou tady!

◀▼ Vyfotit se u zeměkoule je tady prostě povinnost!

▼ Taky troll. Ale ti kamenní jsou větší sympatáci ;-)

22. KAPITOLA DÁL PODÉL POBŘEŽÍ (NORSKO) 16.-17.7.2012

Po Nordkappu se rekreujeme v „nejsevernějším kempu světa“, informační leták radí navštívit dost vzdálený NP REISA. Žeby? Napřed se ale vydáváme do ALTY, je to ostatně na cestě. Tady si docela zanakupujeme, kemp má dost dobrou kuchyň, takže vaříme zase jednou maso ;-). Výlet do kaňonu Sautso jsme si nakonec rozmysleli pro moc daleké a nudné šlapání, na muzea taky moc nejsme, tak ještě jednou vezmem obchody útokem a dobře vyzásobeni pak pokračujeme podél pobřeží s plánem projít si kus známé turistické dálkové trasy Nordkalottleden. A vida, část jí zrovna náhodou vede právě skrz NP Reisa! ;-)

23. KAPITOLA

NP REISA - NORDKALOTTLEDEN

(NORSKO) 18.-28.7.2012

Aby se člověk vůbec dostal k hranici NP Reisa, musí napřed překonat asi 27 km děsných silnic pustinou a od auta pak ujít terénem ještě tak 9 kilometrů. Nic pro líné? Pozor ale, mají tu trik! Sámové i tady provozují loďkovou dopravu po řece Reise. Využívá toho řada rybářů. Jinak takřka ani noha. Jeden pár s batohy v protisměru a pak vysmátý Holanďan s propálenou mikinou. Dělá celou Nordkalottleden – úctyhodných 800 km. My tentokrát jdeme jen „ochutnávku“- 5 dní podél řeky a zas zpět. Trasa je místy náročná. Hm, mají tu i smysl pro humor! Chatka pro turisty s trávou na střeše je na druhé straně řeky, než vede značená trasa ;-). Obdivujeme četné vodopády, vodopád Immofossen ale skutečně ohromí. Páni! To se do fotek nenatluče! Visutý most taky láká k focení. Dál už je tundra s bažinami. Úplně nový pocit. Komárů jsou tu asi miliardy, není úniku! Ani ohně nepomůžou. I já si propaluju kalhoty a z komářího pronásledování jsem vyčerpaná. Ale houby rostou a špatná předpověď počasí nevyšla! Po návratu k autu přespíme u krásného potoka a rozmazlujem se ovesnou kaší a rybičkama. 3X hurá!!!

▼ Extra výživný komáří vývar :-)

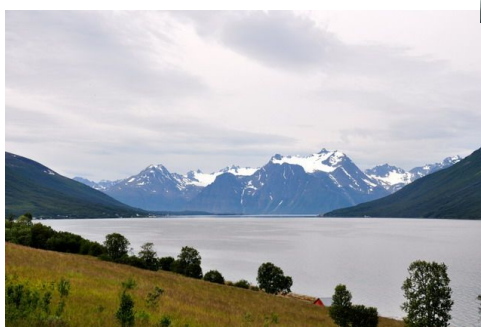

24. KAPITOLA

LOFOTY? LOFOTY!! JEDEM!

(NORSKO) 29.7.2012

Máme dost, jsme unavení a komárama doslova uštvání. Taky se chceme trochu vykrmit, však už na nás vše jen plandá. Takže pauza – a že prý na Lofotech díky větru komáři nemají šanci? Tak tam chci!!! Jedeme zas až do noci, krajina je tu koukatelná. Objíždíme dlouhé fjordy lemované barevnými domky, nad nimiž se tyčí až do nebes skalnaté hory. I nyní, vprostřed léta jsou plné sněhu. Vodopády, ve Finsku tak vzácné tu tečou s hukotem dolů po skále za každou druhou chalupou a sobi si tu běhají kde se jim hodí. Sice se trochu rozpršelo, ale v autě nevadí a cáry mlhy dělají „romantiku“ ;-)

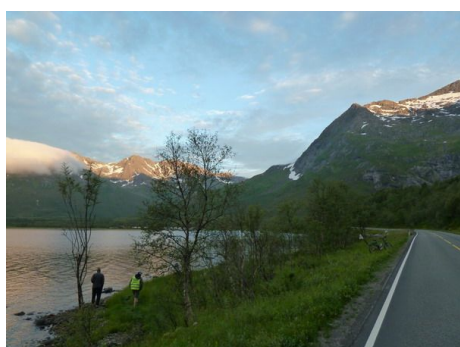

25. KAPITOLA RYBAŘÍME

(NORSKO) 29.7.-1.8.2012

Zas chceme pohodlný kemp, jsme vybíraví. Gulesfjordbotn je to pravé! Platíme na dva dny, ale pak si ještě dvakrát pobyt prodlužujeme. Vypereme (a dokonce v pračce!) a relaxujeme. Páni, sprcha je ale vynález! (a 14 dní bez ní je asi rekord ;-)) A vida! Nejsme v tom sami, sympatický kolař Martin (Němec, jak jinak ;-)) už je také od května na cestách... a umí rybařit! A nesobecky se podělí nejen o zkušenosti, ale i o úlovek! Super! A tak se stalo, že jsme v mořských vodách norského fjordu s velkým požitkem zalovili a zdarma si přišli k luxusní, bohaté a naprosto delikatesní rybí večeři. Napodruhé to bylo ještě lepší! Dietmarova treska měla 65 cm a vařila se i polívka a na předkrm tresčí játra! I mně rybičky zabraly, ale my měli tolik, že ty moje holky mohly dostat zase svobodu. V moři plavaly velrybky, racci v obřích houfech lovíli malé rybky, co „vařily“ vodu, sluníčko zlatilo zasněžené vrcholky, odliv vyklízel fjord, Francouzi od vedle se chystali na túru a nám bylo v té pohodě a bez komárů prostě krásně...

To nemá chybu.
A díky, Martine!

Týmová práce!

26. KAPITOLA

LOFOTY (NORSKO) 2.8-3.8.2012

Tady je škoda plýtvat slovy - prostě: nádhera! Jednomu se ani nechce věřit, že nesní! Neuvěřitelně bizarně vyvarovaná a vybarvená příroda se skvěle doplňuje se zajímavou originální architekturou. To vše ještě umocněné do magična neustálými prudkými změnami počasí od jasného sluníčka, přes záhadné mlhavo až k hrozivě černotě. Dramatické, emotivní, silné. Za vidění stojí i byt' jen z auta či busu. Rozhodně doporučujeme!!

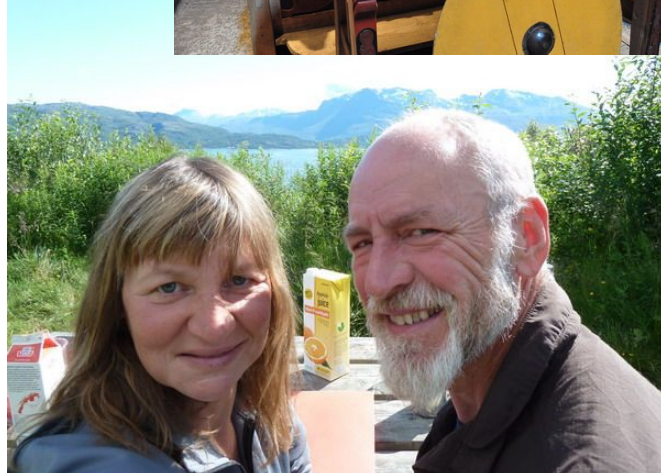
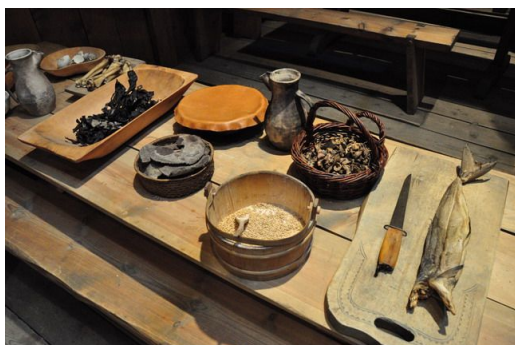
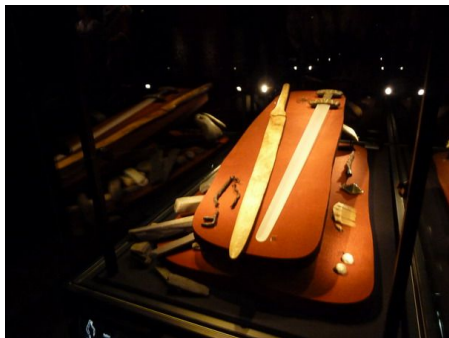
27. KAPITOLA

LOFOTR (NORSKO) 3.8.2012

Navštívili jsme i muzeum Vikingů, dům zvaný LOFOTR. Ale pozor! Vikingský duch tu stále žije a i rodové tradice se drží. „Čmajzli“ mi tam nějak záhadně brejle!

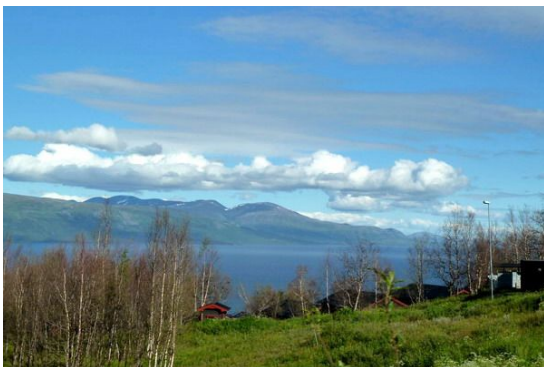
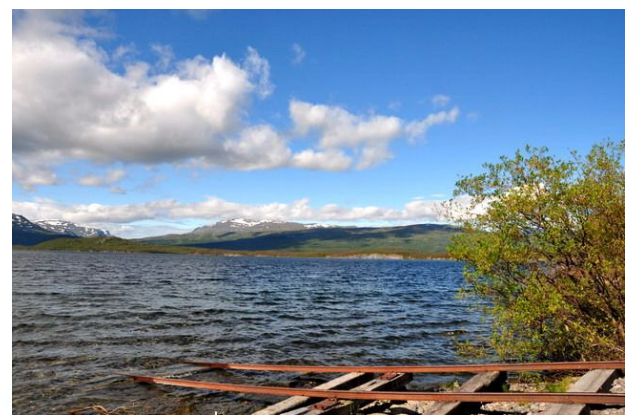
Ale je vážně úžasné sledovat, s jak malou bárkou si troufli přes moře, jaké bylinky měli na zahrádce a tak nějak vůbec, jak žili. A že žili „na dřevě“! Líbilo moc, a jaký to romantický příběh tu mají na smyčce! Ten vážně vezme za srdce!

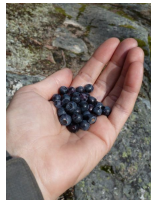
28. KAPITOLA ABISKO A KIRUNA (ŠVÉDSKO) 4.8.2012

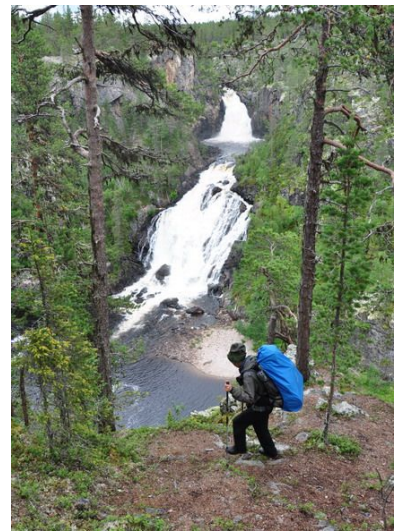
Ještě jsme toho v Norsku tolik nepoznali, ale něco si holt necháme na příště. Je hezký slunečný den a my přejezdíme hranice do Švédska. V turistickém středisku Abisko je na nás moc lidí, to asi taky tentokrát vynecháme. Znamé Laponské bráně zamáváme z auta, pak nakoupíme zásoby v Kiruně a občerstvení grilovaným kuřátkem míříme hledat NP Muddus.

29. KAPITOLA NP MUDDUS (ŠVÉDSKO) 5.8.-7.8.2012

Další velmi dobře utajený národní park... no, už jsme i zvyklí. Na konci strašně zapadlé silničky bez asfaltu nakonec ve tři ráno parkujeme a stavíme stan. Při snídani nás tu překvapí skupinka Čechů, která tu cestuje s pronajatým autem. Slyšet češtinu je pro mě už vzácnost! Trochu pokecám. Pak sbalíme bágly a vydáváme se na malý okruh Muddusem. Loudáme se, trvá nám to tři dny. Ale kam spěchat, když konečně rostou a zrají borůvky i pověstné severské morušky! To se musí využít!

30. KAPITOLA

JOKKMOKK A KVIKKJOKK

(ŠVÉDSKO) 8.8.-9.8.2012

No nezní ta jména krásně? V Jokkmokku, městečku přímo na polárním kruhu jsme místnímu íčku odlehčili o kila map, brožur a letáček (velmi dobrý výběr!) a i Sámům na trhu udělali trochu kšeft. Jsme přece turisté, ne? Kvikkjokk je zase malé turistické středisko, odkud se vyráží do největší pustiny v Evropě. Je tu turistická ubytovna, kde to „žije“, malý levný kemp a kostelík. Máme krásně, akorát ti komáři, pořád si nezvykám...

◀ Paní Sámka nás nechala fotit, ale sama se schovala ▶

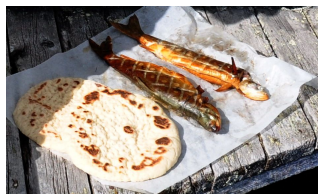
Pravé sámské suvenýry - nůž a superdomácí marmeláda z morušek ▼▶

▲ Sámoška v Jokkmokku

31. KAPITOLA KUNGSLEDEN (ŠVÉDSKO) 9.8.-21.8.2012

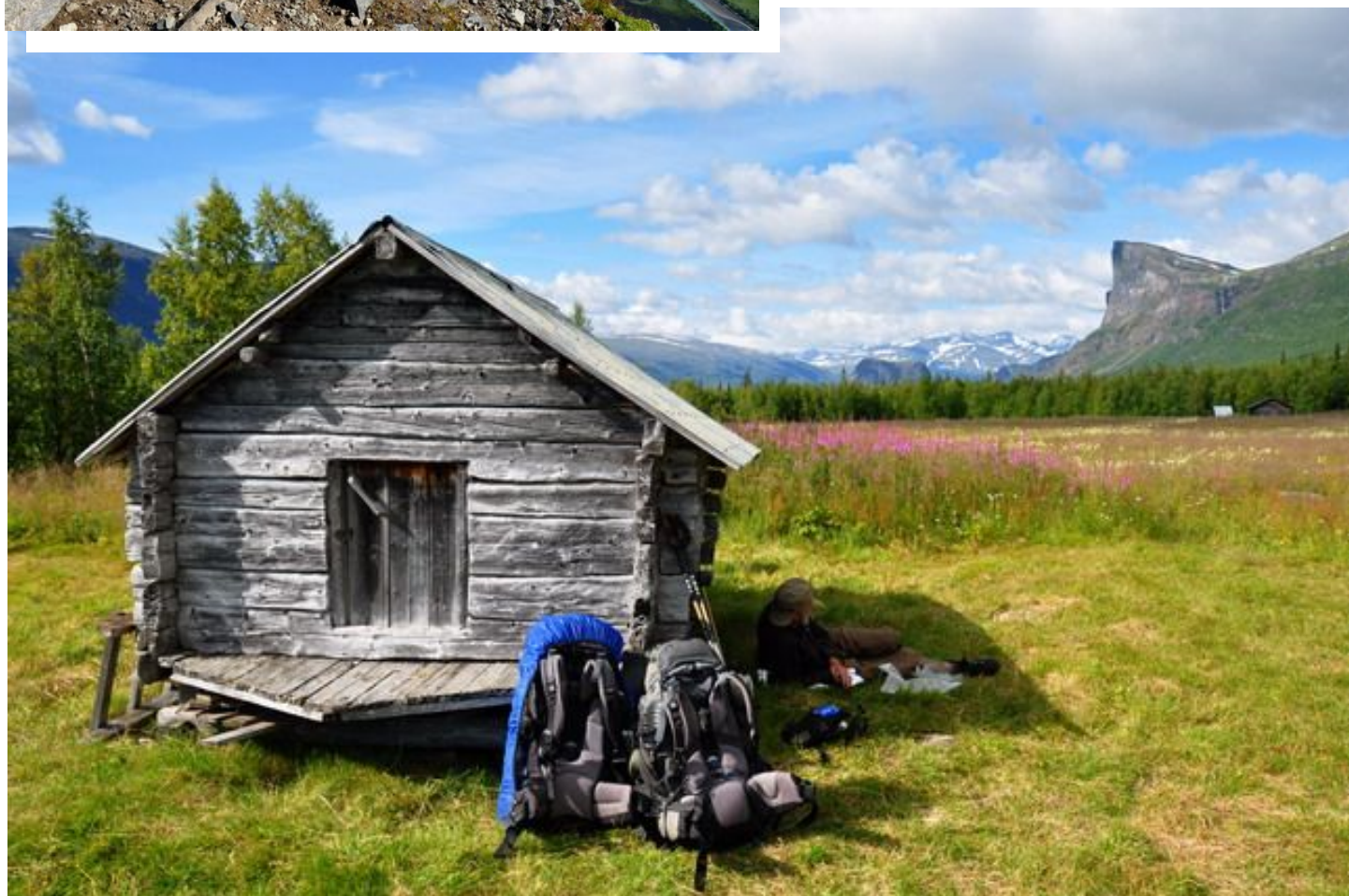
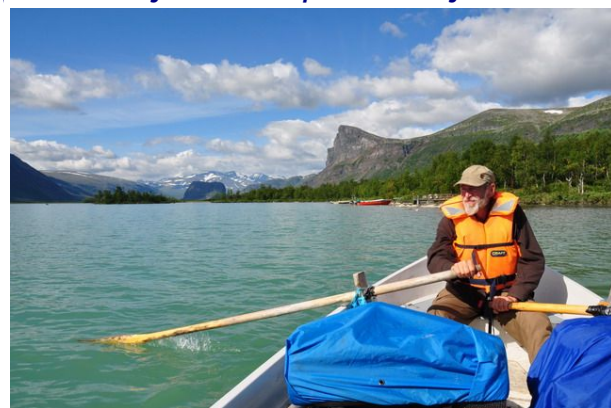
Královská cesta si nás zavolala sama. Chtěli jsme původně jít do NP Padjelanta, ale zmeškali jsme přívoz přes řeku. Ano, tak s námi někdy pracuje osud. Ale rozhodně jsme nelitovali.

„Kungsleden“ nás přivedla na místo, které nám krásou takřka

RAPADAL

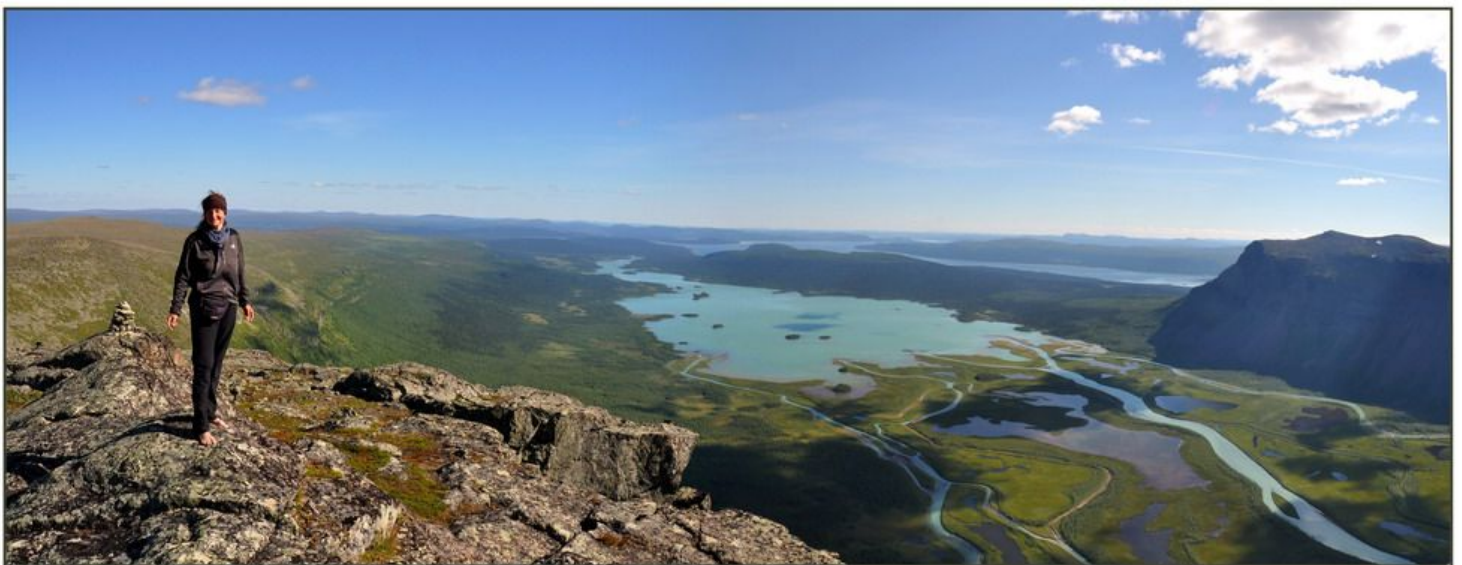
v NP Sarek,
podívaná bez
konkurence.

Neviděli jsme
prozatím ještě nic působivějšího!!!

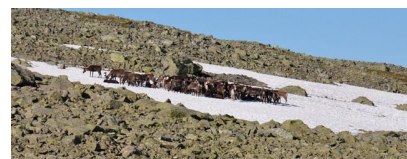
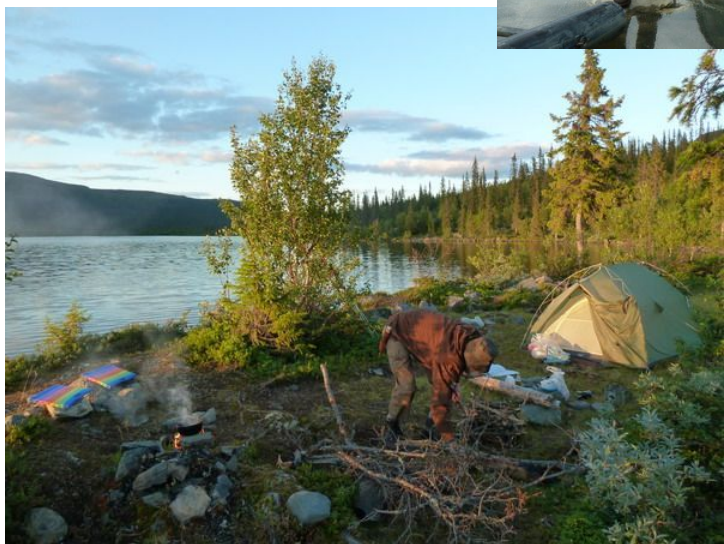

RAPADAL, NEJKRÁSNEJŠÍ MÍSTO V EVROPĚ

Kungsleden je velmi populární trasa, před přelidněním ji chrání jen její značná odlehlost. Nikde v Evropě není do civilizace dál než tady. Stejně tu potkáte lidi, ale komárů je (naštěstí?) pořád přesila ;-). Většina lidí jde od chaty k chatě, ale pak se jim třeba nestane, že jim kolem stanu v noci produpe obří stádo sobů... My si to užili. Noc u jezera. U lišky. U sobů. Jednodenní odbočku na horu Skierfe s výhledem na deltu Rapadal. Jedli jsme denně houby a bobule a taky ochutnali i pravé sámské ryby. Převeslovali jsme i obří jezero, ba co, třikrát! A do pustiny z nejpustějších, do NP Sarek se určitě ještě vrátíme! Musíme!!!

32. KAPITOLA ZPĚT V KVIKKJOKU (ŠVÉDSKO) 18.8.-20.8.2012

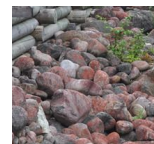
Tak jsme zase zpátky v kempu. Plánovanou Padjelantu už ale nedáváme. Jsme prostě po těch dlouhých týdnech putování, šlapání s báglem, skromného jezení a neustálého bojování s hordami krvežíznivých komárů vyšťavení. Není síl a přehánět se nemá! Rozhodujeme se, že stačilo. Odpočíváme v kempu, vaříme si ovesnou kaši a další hutné dobrůtky, zajdeme si do horské chaty na pivko, obdivujeme dřevěný kostelík a místní divokou řeku, piánko pohodička. A proč by vlastně ne?

33. KAPITOLA STORFORSEN (ŠVÉDSKO) 20.8.2012

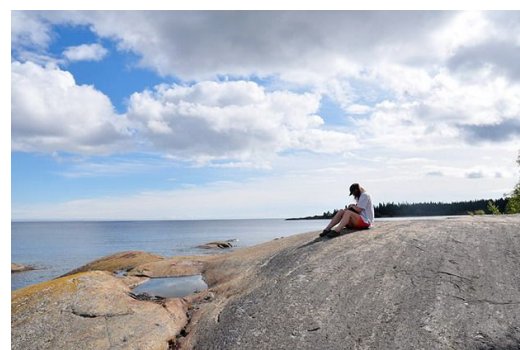
Cestou k pobřeží si děláme zastávky jen na velmi pěkných odpočívadlech. A abychom neproseděli celý den v autě, dáme se zlákat značkou slibující „turisticky atraktivní místo“. Jde o obří přeje jménem STORFORSEN, které se valí s hukotem přes hladkou oblou skálu dolů kamsi k velkému hotelu. Okolí je tu vybaveno desítkami grilovacích ohnišť přímo na skále, parkoviště poblíž je ale pusté, restaurace zavřená a nikde ani noha. Tak si ještě prohlédneme muzeum – skanzen přibližující dávný život místních venkovanů (to nás vždycky zajímá) a jede se dál směr Lulea. Nakonec jedeme přes noc a jen chvíli spíme na parkovišti v autě. Však si to pak jistě vynahradíme. Intuici můžeme věřit!

34. KAPITOLA RATAN (ŠVÉDSKO) 21.8.-24.8.2012

Na pobřeží cestou k jihu nacházíme další krásné a romantické místo k odpočinku. Velmi prostý a velmi levný kemp u malebné vesničky RATAN. Nádhera! Jediní „sousedé“ v přívěsu, starší švédský pár se s námi dělí o rybí úlovek, jsou moc milí. Stejně pohodový provozovatel si s námi popovídá, když vybírá těch symbolických 20 korun za noc, domluvíme si loďku na ostrov-dřívější celnici a dnešní útočiště jednoho soba. Kdo chce půjčit kolo, prostě si ho vezme a dá do kasičky 10 kaček za hodinu. Je tu i plážička a všude tu rostou borůvky! Ráj. Co chtít víc?

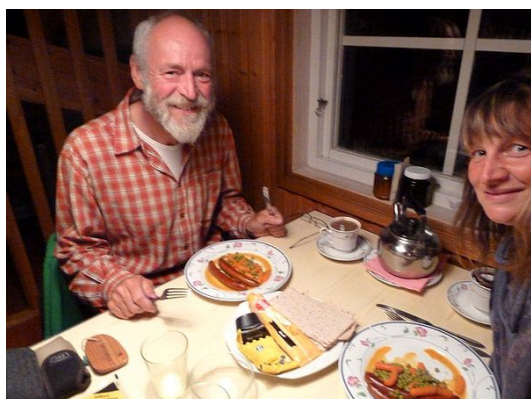
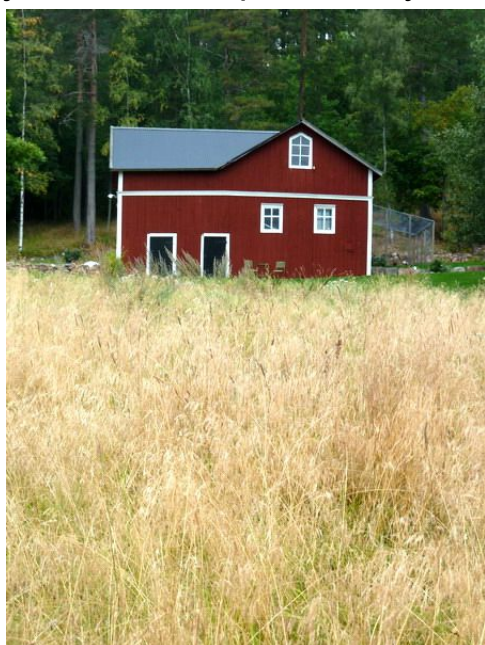

▼ Kůže, hlavy, vše jde pryč. Dostáváme čisté krásné filety. Au au... jenže darované rybě na bezhlavu- bezkůži nehled!

35. KAPITOLA MÅVIKEN (ŠVÉDSKO) 25.8.-26.8.2012

Východní pobřeží Švédska se nám líbí, spousta míst by nás snadno zlákala k zastavení a prozkoumání. Třeba skalnatý NP SKULESKOGEN. Dobrá, tak příště. Teď zas najít nějaký pěkný kemp podle našeho gusta. Spíš malý, přírodní, neokázalý a osobitý. A máme ho! V sousedství s léčebnou pro alkoholiky a feřačky, s pláckem na stanování zapadlým v lese, s kuchyní poblíž hejna rudých chatek. A je i grill! Naštěstí jsme večer stihli odgrilovat. Další den totiž prší, na procházku si už bereme deštník. Odpoledne už přímo lijí. Nevyplaví se nám stan? V kuchyni je opravdu vše! Připravuju hostinu, užívám si to. Co je to? Aha. Koprovka s rybími knedlíčky. Ó my se máme!

36. KAPITOLA

KEMP EDSKENS - GAVLEBORG

(ŠVÉDSKO) 27.8.2012

Dnes máme cestovní den, sledujeme krajinu z auta. Navi nás jednou pěkně vypeče. (Zlaté autíčko tu „silnici“ zas zvládlo.) Na noc se stavujeme v kempu, kde je včerejším deštěm tráva úplně rozměklá. Ráno tu máme návštěvu- kačenky nebojsové!

**Kačky
zobaly
rušit
se
nedaly**

▼ K vidění byla i rodinka jeřábů

37. KAPITOLA MELLERUD

(ŠVÉDSKO) 27.8.2012

Chtěli jsme k velkým jezerům, kde se prý dá volně rybařit, ale zklamalo nás to. Prostě moc civilizované, plné lidí a ruchu, to není to, co hledáme. Tak tedy pokračujeme v krasojízdě. Jen někde v klidu přenocovat a zítra si na doporučení našeho průvodce prohlédneme jihozápadní pobřeží. A klidný zapadlý kemp je tu! Dokonce tak zapadlý, že tu personál bývá jen mezi 10-14h. Instrukce zní: ubytujte se, udělejte si pohodlí, zaplatíte zítra v 10. Není to krása, když si lidé tak věří? Tady normální!

38. KAPITOLA STRÖMSTAD (ŠVÉDSKO) 28.8.2012

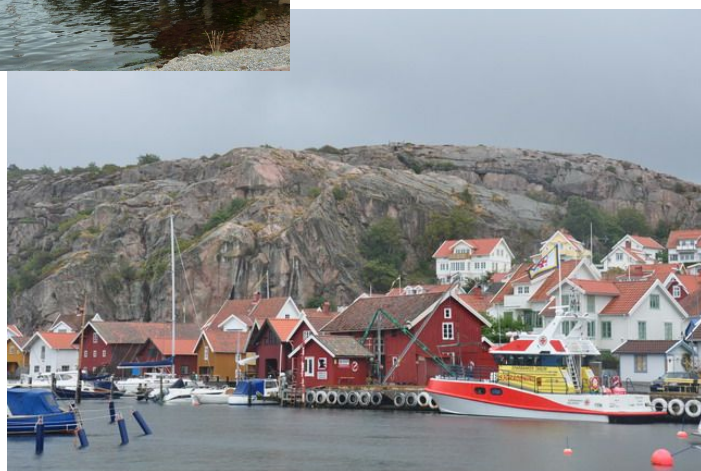
Přístavní městečko Strömstad leží skoro na hranici s Norskem a bývá častým cílem norských turistů. Jezdí sem pojišť a něco nakoupit. Vzhledem k cenám v Norsku se jim vůbec nedivíme. Procházka je příjemná, sluníčko svítí, v „íčku“ jsou tradičně dobře vyzásobeni mapami a brožurkami. Posedíme spokojeně nad kafičkem a palačinkou, sledujeme malé blondaté holčičky a vrabce, jak se krmí dychtivě zmrzlinou či drobkami a studujeme z prospektů, kde by měli poblíž kemp bez „zákaznické karty“, kterou si kupovat ale fakt nechceme. No, moc jich není...

39. KAPITOLA

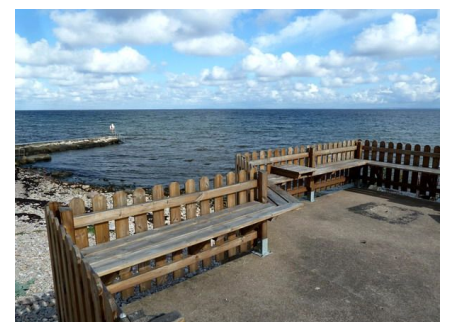
FJÄLBACKA (ŠVÉDSKO) 29.-30.8.2012

Hladké oblé skalisko a pod ním barevné domečky, rybářské domky u přístavu a na dohled v moři rozeseť spousta malých i větších ostrůvků. Na jednom prý žila i Ingrid Bergmanová. U zaklíněných kamenů v soutěsce vedoucí nahoru na skálu se zase prý natáčela Ronja, dcera loupežníka. Škoda, pro černo a déšť jsme si stezku neprošli celou, ale výhled shora nemá chybu. I kemp je výstavní, a bez karty! Jsme holt klikaři.

40. KAPITOLA KEMP NORVIKENS U BASTAD (ŠVÉDSKO) 31.8.2012

Putujeme dál po turisticky oblíbeném jihozápadním skalnatém pobřeží Švédska. Nakupujeme v městečku Bastad, svačíme pak na pěkném odpočívadle spolu s ptáčky grilované kuře a polární chleba, projíždíme venkovskou krásnou krajinou, ale teprve napotřetí nacházíme kemp. Není to náš ideál, trochu přeplněno, ale už je večer a na jednu noc to ujde. Nacpeme stan na plácek, uvaříme si a pak se za tmy ještě projdeme po maličké kamenité plážičce hned vedle. V kempu je spousta přívěsů „napevno“ - chalupáři? A pilní: hned další den ráno tu měli brigádu. K úklidu po sezóně se přidal opravdu každý!

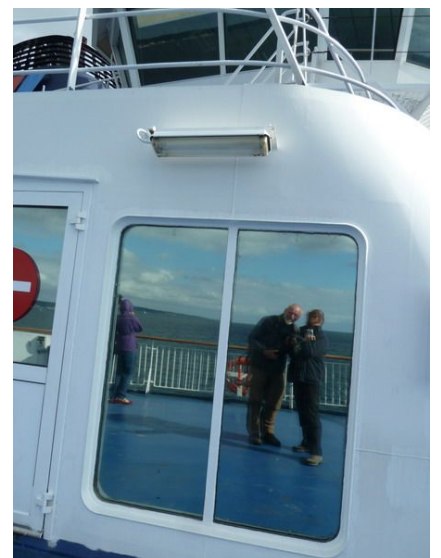

41. KAPITOLA

HELSINGBORG-HELSINGOR

(Trajekt ŠVÉDSKO-DÁNSKO) 1.9.2012

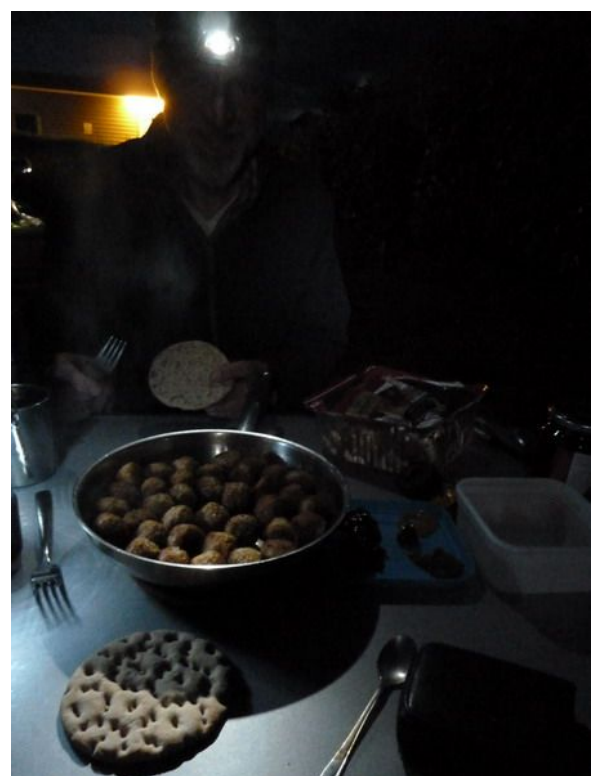
Pokračovali jsme dál po pobřeží a už hledali, kudy do Dánska. Chvilku bylo ve hře ještě zůstat a prohlídnout si celkem velký Helsingborg, ale nakonec jsme jen utratili zbytek NOK v Coopu (i za 2 norské sýry Brunost, hurá ;-)) a až jsme zas našli, kudy do trajektu, rychlostí blesku jsme se přeplavili do dánského města velmi podobného názvu -do Helsingoru. Dvacet minut boje s větrem, hlavně nepřijít o foťák, čepici či snad neulítnout z paluby celí, a už Švédsku máváme přes vodu. Skandinávie, však my se vrátíme, to je jistá věc. Nesmutni tu zatím bez nás!

42. KAPITOLA KEMP RAGELEJE (DÁNSKO) 1.-2.9.2012

Nejeli jsme nejkratší cestou směr Německo, ale ještě jsme si objeli kousek dánského pobřeží. Při sváče u lesa jsme potkali samozřejmě zase Němce ;-). Ještě malá procházka po pláži a už zas stavíme stan v kempu. Opět je tu spousta celoročních přívěsářů. Doráží také dvojice s bágly, holka totálně odpadá, je neskutečně zničená. Asi nové boty? My měníme žárovku blinkru a zdá se, že je kvůli tomu třeba rozmontovat půl auta. Dietmar je ale úspěšný, tak slavíme celou bednou švédských kuliček a pak se jdeme za tmy ještě projít k moři. Být druhý den ráno hezky, zůstali bychom, ale poslední dobou nemáme na počasí moc štěstí. Sluníčko svítí, jen když auto jede ;-). Tak popojedem.. nebo že by nás to prostě už táhlo domů?

43. KAPITOLA **DLOUHÝ MOST (DÁNSKO) 2.9.2012**

Dnes jedeme přes veliký most. Spojuje dva dánské ostrovy a měří prý 18km. Dietmar se na to těšil. Prý je to snad nejdelší most v Evropě či tak a ještě ho nikdy zatím nevyzkoušel. Tak to máme za sebou. Co se mě týká, žádné extra zvláštní lomčující zážitky nehlásím. Prostě silnice, zábradlí, které cloní výhled právě ve výši očí a jestli je pod vozovkou hlína nebo luft a mořská hladina, to je mi fuk. No ano, je báječné, že je toho lidstvo schopno takový skvost postavit, ale pro mě nevděčnici je to jak házet perly sviním. Příště trajekt! Ať už s mořskou nemocí či bez ní je to pro mě srandy o moc větší kopec ;-)

44. KAPITOLA FLENSBURG

(NĚMECKO) 2.-3.9.2012

Flensburg jsme si užili. Dietmar tu před lety prožil tvrdou vojnu, dnes už je to ale vysloveně přívětivé, vlídné a příjemné město. A je tu i na co koukat! Pestrobarevné lodě, krásné a stylové fasády starých domů, všude čisto, lidé se usmívají. Pohoda! Projdeme se přístavem, omrkáme v muzeu staré plachetnice, dáme si káfičko a koláč, kocháme se detaily starých domů... Na připomínku krásného dne dostávám plyšový dárek! A bude se jmenovat Flensinka! Infantilní? No a? Nádherné, a to stačí. Ještě si nezapomeneme dát typickou bulku s matesem a pivo. Krásný je i náš kemp u vody. I nabídka a ceny v supermarketu nás po skandinávských oslnily. A jsme v Německu! To je skoro doma! Třikrát hurá!!!

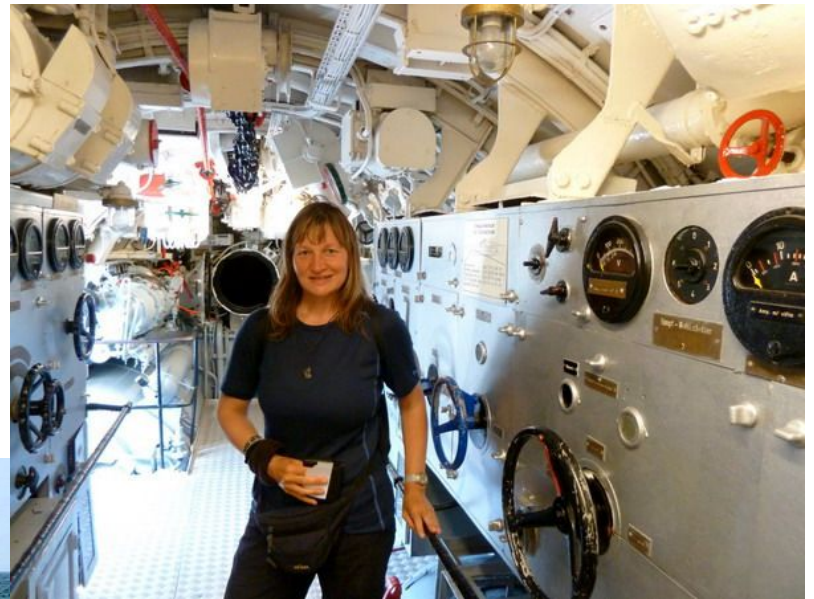

45. KAPITOLA

LABOE

(NĚMECKO) 4.9.2012

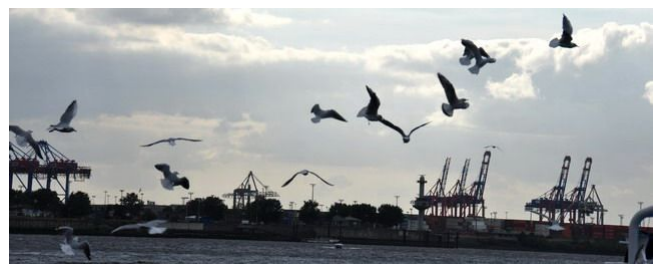
Kiel je obrovský, hlučný, rozkopaný. Chaos. Už jsme odvykli a raději se přesunujeme dál za město. V Laboe je muzeum války ve skutečné ponorce. Zajímavé, ale - brr! Hned vedle je kemp. Končí léto a skoro jsem si pro komáry a vůbec chladné kraje ani nevšimla... tak to rychle dohnat koupelí v moři! Večer si zajdeme na jídlo. Lapskaus je místní lahůdka, a velmi chutná! Přístav s plachetnicemi vypadá za tmy bizarně, zvláštní je i vila ve tvaru lodě. A posezóně, klid. Zás máme pohodový den.

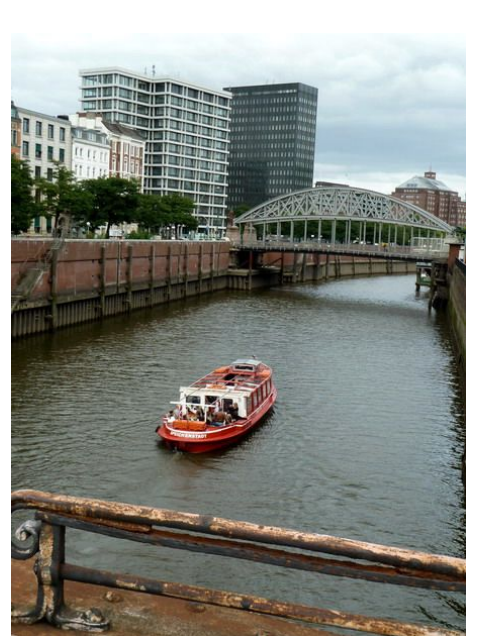
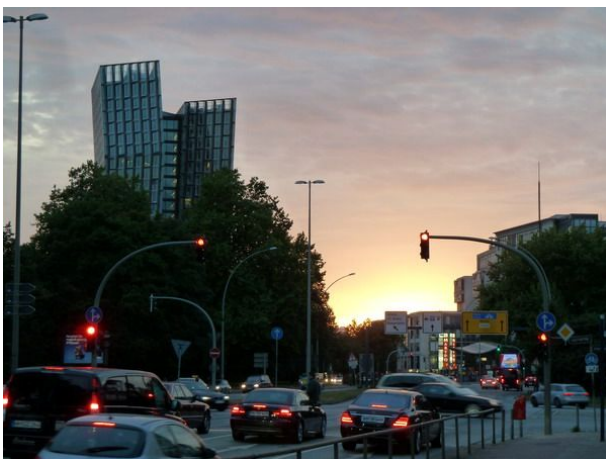

46. KAPITOLA HAMBURG (NĚMECKO) 5.-6.9.2012

Najít v Hamburku (volný) kemp není snadné, ale přece si to po tolika nocích ve stanu nezkazíme hotelem! A vida, přece jeden máme! U hlučné dálnice, pod elektrickými dráty, ale zas jenom pár metrů od Ikey! (Sláva, my ji ve Švédsku nestihli!) Ráno pak ikeácky posnídáme a posílení vyrážíme na prohlídku města. Jezdíme metrem, lodí, autobusem i pěšobusem. K vidění je mnohé. Rušný přístav, lodě všech velikostí, staré doky, nové moderní stavby nečekaných tvarů, katedrála „vyprodaná“ pro svatby na tři roky dopředu, vykřičená čtvrť, rybí trh, umělá obří jezera v centru lemovaná milionářskými vilami, v nich občas i moderní trpaslík Monroe, záchodky na nádrhu za euro, chutné cizácké fish and chips i typické místní matesy v housce, nedokončená silně předražená opera, metro na povrchu povědomé z tv kriminálek, ... na jeden den hodně a jistě jsme ještě mnohé neviděli. Snad příště. Ještě si koupíme v Ikei kuličky a kráječ na norský sýr a adié!

47. KAPITOLA

MEKLENBURSKÁ JEZERA?

(NĚMECKO) 7.9.2012

Měli jsme v plánu se cestou domů ještě na pár dní zastavit na Meklenburských jezerech. Ale nevyšlo to. Mě osobně velmi překvapil silný „socialistický“ duch, který v slavné dederonské rekreační oblasti dodnes vládne. Těžko to popsat, ale je tam! Malebná krajina, pěkné vísky, ale kam složíme hlavu? Kempy tu jsou, ale všechny prosté přírodní, hluboko v lesích zapadlé loučky bez jakékoliv vybavenosti. Jak bychom ve Skandinávii zajásali! Tam to byl úzký profil, jenže my, nevděčníci, jsme tentokrát hledali právě ten pohodlný a „vybudovaný“ kemp v civilizaci. Chtěli jsme si zajít na večeri a tak... no smůla.

Jinak se nám tu moc líbilo, jenže navíc se rozpršelo a my si prostě řekli, že to stačí. Už se nám zachtělo pohodlí a když ho tu nemají, je to jistě znamení. Jedeme domů. U silnice jsme si koupili uzené ryby a zamířili na Berlín. Prší, prší a taky dost prší. :-)

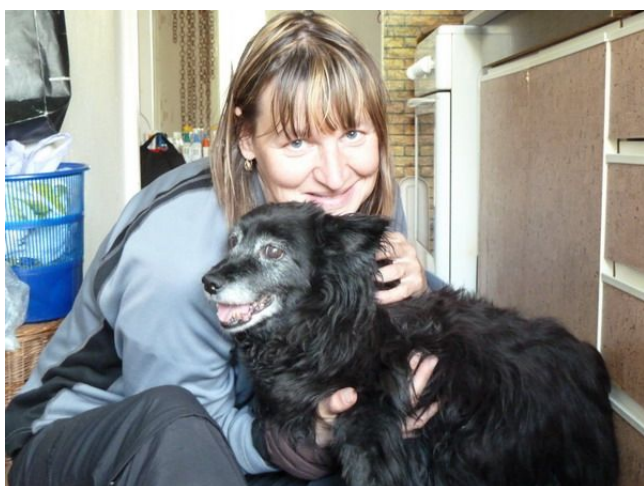

▼ Tyhle ryby sice nebyly na prodej, ale inspirovaly

48. KAPITOLA A ZASE ZPÁTKY DOMA! (ČESKO) 7.9.2012

SLÁVA NAZDAR VÝLETU!!! Pozdě večer jsme dorazili zpátky domů. Máme za sebou skoro čtyři měsíce na cestách a čeká nás asi milion fotek k prohlížení. A jaké to bylo? První dojmy? No nádhera přece! Maximální spokojenost! Jak by taky ne. Vše šlo jako po másle, počasí nám přálo, zdraví sloužilo, autíčko „šlapalo“, ztráty minimální (krom brýlí už jen pár beztak nežádoucích kil), komářiska jsme přežili a lidi všude tak milí, zážitků kupy a navíc na nás tady doma čeká - hádejte kdo? No správně! Dášenko, my když slíbíme, tomu se dá věřit, víš?

***Projeli jsme Skandinávií. Nechceme tvrdit, že to tam teď známe, to by bylo opovážlivé. Opravdu poznat celý ten obrovský a nádherný kraj si žádá roky, desetiletí a snad i několik životů. Jsou ale místa, kterými jsme profrčeli trochu pomaleji, zkrátka jsme malinko v našem trysku „přibrzdili“ či dokonce i na chvílku zastavili a otevřeli svá srdce - a teď jsou ta místa už navždycky i „naše“.
DÍKY ZA TY DARY, OSUDE...***

OBSAH

*A kudy že jsme se to tedy toulali? Která místa nám stála za bližší poznání a za kapitolu?
Tady jsou:*

ČESKO

0. Přípravy na cestu vrcholí

POLSKO

1. Mazurská jezera

POBALTÍ - ESTONSKO

2. NP Laheemaa

3. Trajekt Tallin - Helsinky

FINSKO

4. Suomijärvi - kemp „U Kimma“

5. První noc v přístřešku

6. NP Patvinsuo

7. Ruunaa

8. NP Koli

9. Kemp u Kuhmo

10. NPOulanka - Karhunkierros

11. Rovaniemi

12. Kemp Vajusuvanto

13. Kemp u Inari

14. NP Urho Kekkonen

15. V sámském muzeu

16. NP Lemmenjoki

NORSKO

17. Kirkenes a Jakobselv

18. Vadso a Vardo

19. Bílou nocí k Nordkappu

20. Trollové u Lakselvu

21. Nordkapp

22. Dál podél pobřeží
23. NP Reisa – Nordkalottleden
24. Lofoty? Lofoty!! Jedem!
25. Rybaříme
26. Lofoty
27. Lofotr

ŠVÉDSKO

28. Abisko
29. NP Muddus
30. Jokkmokk a Kvikkjokk
31. Kungsleden
32. Zpět v Kvikkjokku
33. Storforsen
34. Ratan
35. Maviken
36. Kemp Edskens
37. Mellerud
38. Strömstad
39. Fjälbacka
40. Kemp Norvikens u Bastad
41. Helsingborg – Helsingor

DÁNSKO

42. Kemp Rageleje
43. Dlouhý most

NĚMECKO

44. Flensburg
45. Laboe
46. Hamburk
47. Meklenburská jezera?

ČESKO

48. A zase zpátky doma

